

Govorijo o sebi in svojem delu

Lado OBLAK (frizerski mojster), Šukrija KUMALIĆ (transportni delavec), dr. Boris MOŠKON (zdravnik), Fani PUČAK (prodajalka), Anton GUŠTINČIČ (uslužbenec LM)

STRAN 4

LETO V. ST. 1

JANUAR 1964

GLASILO Obč. SZDL LJUBLJANA MOSTE-POLJE

MOŠČANSKA SKUPNOST

RAZGRNILI SMO REGULACIJSKI NAČRT

KAKO JE PREDVIDENA REGULACIJA OBMOČJA OBČINE MOSTE-POLJE? OBSEŽNA INDUSTRIJSKA IN STANOVANJSKA GRADNJA — CLANI OBEH ZBOROV OBČINSKE SKUPŠČINE ODOBRILO REGULACIJSKI NAČRT — USTANOVITEV ZAVODA ZA INDUSTRIJSKO GRADNJO

Na svoji 6. redni seji sta zbora občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje obravnavala med drugim tudi predlog regulacijskega načrta celotnega območja občine v okviru sedemletnega razvojnega načrta.

Po precej podrobnem tolmačenju načel tega regulacijskega načrta — kar je podal direktor zavoda za urbanizem inž. Slajmer — so odborniki skupščine v razgibani razpravi dajali vprašanja in tudi zelo umestne predloge. Na podlagi tega so sprejeli tudi resolucijo o regulacijskem načrtu in odločbo o ustanovitvi zavoda za gradnjo industrije Moste.

Glede na to, da predstavlja predlagani regulacijski načrt pomemben korak k nadaljnjemu razvoju industrializacije in stanovanjske ter drugih gradenj, naj bralcem vsaj v skopih obrisih prikažemo njegove glavne značilnosti in zanimivosti.

LJUBLJANA IN MOSTE

Regulacijski načrt v občini Moste-Polje je pravzaprav del celotnega urbanističnega načrta mesta Ljubljane in se v nekem smislu naslanja na podatke celotnega gradiva urbanističnega programa mesta Ljubljane. Le-ta pa je predlagan v okviru 7-letnega načrta razvoja. Zato je povsem raz-

zumljivo, da regulacijskega načrta za našo občino ni mogoče izdelati ali realizirati ločeno, temveč v okviru urbanističnega načrta Ljubljane.

V zvezi s tem so strokovnjaki ugotovili, da ima naša občina najugodnejše pogoje za nadaljnji razvoj in razširitev večje industrije, zraven tega pa seveda tudi za razširitev stanovanjskih naselij, katerih gradnja bo tesno in nujno povezana z gradnjo industrijskih objektov.

SIROKE POVRŠINE

Področje občine ima zelo velike površine, ki jih bo mogoče v okviru 7-letnega načrta dodobra izkoristiti. Na drugi strani pa zagotavljajo to obsežno gradnjo geološki in tehnični pogoji, trdnost terena, dalje komunalne naprave (kanalizacija, vodovod, plinsko

NADALJEVANJE NA STR. 12

DELOVNIM KOLEKTIVOM,
DRUŽBENIM ORGANIZACIJAM
IN VSEM OBČANOM

ŽELI

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1964

Občinska skupščina
Ljubljana Moste-Polje

Srečno in uspehov polno novo leto
Vam želi

Družbenopolitične organizacije
Ljubljana Moste-Polje

Pionirska organizacija: preko 600 novih članov

Pionirski odredi so po vseh občinskih šolah pred dnem republike sprejeli v svoje vrste preko 600 cicibanov. Prav za toliko pa je naraslo tudi število podmladkarjev RK na moščanskih in poljskih šolah.

Pred dvajsetimi leti, ob II. zasedanju AVNOJ in proglašitvi republike, je bil to največji dan jugoslovanskih narodov. Vse, kar temu sledi vsako leto, je nizanje in dograjevanje — je stopnjevanje. Ta veliki dan, ki ga odrasli zdaj podoživljamo in praznujemo, pa doživijo vsako leto znova v vsej enkratni veličini tudi naši najmlajši. Vsako leto ob tem prazniku stopijo tisoči anonimnih šolarčkov prvič v življenju v organizirano družbo. To je zelo pomemben dan in tega se zavedajo, zato so zavzeti, resni in svečani. Ko sem jih gledala — te leto, one lani in predlani, sem spoznala, kako so si ta dan vsi podobni, kakor smo si

ljudje vedno, če doživljamo iskren, svečan in veliki dan. Ker sprejmemo s trenutkom, ko jih njihovi starejši tovariši sprejmemo v svojo organizacijo, tudi dolžnost, so resni in odločni. Čisto pravi majhni občani, ki se začno zavedati svoje pomembnosti.

Vse, kar se ta dan dogaja na šolah, je namenjeno njim: okrašene dvorane, pionirji in

učitelji, ki so jih na šoli Vide Pregarčeve v špalirju pričakali in se je skupen pohod v okrašeno dvorano k sprejemu razvil v pravo manifestacijo; svečana seja odbora odreda na šoli Ketteja in Murna ob prisotnosti učiteljskega zbora, predstavnikov družbenih organizacij, pokrovitelja pionirskega odreda in staršev; kulturni programi, ki so jim jih pripravili starejši pionirji na vseh šolah. Pionirska rutica, čepica, značka in pravila zveze pionirjev, ki so jim jih po

(Nadaljevanje na 2. str.)

**VODOVOD
V PODLIPOGLAVU**

AKTUALNO

USTANOVITEV SVETA SVOBOD IN PROSVETNIH DRUŠTEV LJUBLJANA MOSTE-POLJE

Konec priprav

V torek, 7. januarja 1964, ob 9. uri bomo v sejni dvorani občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje ustanovili občinski svet Svobod in prosvetnih društev naše občine. Meseci priprav so za nami. Ni bilo vedno lahko. Pripravljalni odbor je moral že v tem kratkem času vsaj kolikor mogoče prislusniti utripu časa in misliti na tako vsebino delovanja, ki bo v skladu s sodobnim življenjem; ugotoviti je bilo treba načelo težnje pri organizacijski krepljivi najrazličnejših oblik kulturne dejavnosti skladno s potrebami in perspektivami; povezati je bilo načelo stalnosti kulturne dejavnosti z vsem ostalim razvojem, preplesti torej ljubiteljsko dejavnost in osebnostno kulturo z vrhunskimi prizadevanji v organizirano in kompleksno kulturno življenje kot sestavni, neločljivi del razvijajoče se socialistične družbe itn.

Načela — vsaj kaže — so jasna pred nami. Sedaj smo pred naslednjo, še važnejšo nalogo — neposredno, ustvarjalno delo na terenu. Tudi zdaj ne bo vedno lahko, vendar bo nekaj deset članov našega novega odbora z vso zavzetostjo pripravljenih iti po poti naše nove ustave cilju tudi kulturno ustvarjalnega, sproščenega človeka naproti. Že dosedanje priprave in pripravljenost naših občanov pa tudi vseh občinskih forumov so porok, da se bomo lahko spoprijemali s še takimi težavami. In prav v zavesti vseh teh dejstev in načelne jasnosti so vabljeni na ustanovni občni zbor vsi, ki jim je kultura pri sreči, vsi, ki se čutijo soodgovorne, da postane kulturno življenje tudi pri nas neločljiv del socialističnega človeka in družbe.

Pri pripravah za ustanovitev smo naleteli seveda tudi na to, kakšno ime naj ima nova organizacija. Nihali smo od naslova, ki ga imajo po vseh občinah, preko kulturne zveze pa občinske zveze za kulturo in prosveto ter kulturno-prosvetne skupnosti. Končno se je pripravljalni odbor odločil za prvi predlog, ker bo že v naslednjih mesecih sledila okrajna in republiška skupščina ter ugotavljala in programirala načela za kulturno življenje v sodobni naši družbi, pa istočasno tudi rešila, kako imenovati družbene organe, in to enotno po vseh občinah. Odločili smo se torej ne prehitovati teh forumov s formalnostjo (ta res ne predstavlja več vseh sodobnih oblik, pobud in načel za kulturno življenje v občini), ker bomo ime tako in tako poenotili, vsebinsko, programsko pa smo že težili za tem, kar zahteva od nas sodobni razvoj naše družbe.

Iz občinske skupščine: RAZPRAVE O STATUTIH

OBCINSKA SKUPŠČINA JE NA SEJI OBEH ZBOROV 13. DECEMBRA 1963 PO RAZPRAVI O OBCINSKEM STATUTU, STATUTIH DELOVNIH ORGANIZACIJ IN KRAJEVNIH SKUPNOSTI SPREJELA SLEDEČA PRIPOROČILA IN SKLEPE:

1. Razprava o občinskem statutu kot statutu komune naj se na terenu, v krajevni skupnosti in delovni organizaciji tesno navezuje na razpravo o statutih krajevnih skupnosti in delovnih organizacij.
 2. Razprave o statutih naj se usmerjajo zlasti k razčiščevanju idej in vprašanj in oblikovanju stališč kot mnenj in pripomb, ki jih bodo zbrale in analizirale komisije za statute za pripravo končnih osnutkov.
 3. V razpravah in pri pripravi statotov naj se mobilizirajo vsi faktorji, ki lahko prispevajo k razčiščevanju statutarnih vprašanj. V razprave naj se zlasti vključujejo strokovni in družbeni delavci iz raznih področij, kar bo omogočilo strokovno poglobljeno pripravo in kvaliteto statotov, da bodo ti res odraz potreb in razpoloženja ter posebnosti posameznih področij.
 4. Občinska skupščina in njeni organi ter družbeno-politične organizacije kot nosilci iniciative za urejevanje družbeno-ekonomskih odnosov v občini naj skrbijo za to, da bodo odborniki in člani svetov pobudniki razprav o statutih na terenu, pripravah statotov krajevnih skupnosti in delovnih organizacij, tolmači kompleksnega povezovanja problemov družbeno-ekonomskih odnosov med samoupravnimi organi v občini in zbiralci pripomb, mnenj in predlogov.
- V ta namen naj občinska skupščina skupaj z družbeno-političnimi organizacijami še v mesecu decembru priredi za odbornike in člane svetov krajše seminarje oziroma tribune,

na katerih bi le-ti poglobljali poznavanja statutarnih načel in razčiščevali idejna vprašanja statotov.

5. Sveti občinske skupščine naj osnutek občinskega statuta obravnavajo po svojih področjih in ob povezovanju s problemi statotov delovnih organizacij in krajevnih skupnosti na svojih področjih.

6. Vzporedno z javno razpravo o občinskem statutu je treba pripraviti in dati v razpravo osnutke statotov delovnih organizacij. Samoupravni organi delovnih organizacij naj takoj store vse potrebno, da se pripravijo osnutki statotov in izvede podrobna politična obdelava odnosov, ki jih je treba urediti s statutom. Pri tem naj izhajajo iz svojih programov razvoja in družbeno-ekonomskega položaja svoje organizacije v komunalnem sistemu. V pripravah programa in statuta naj vključujejo čim širši krog članov delovnega kolektiva.

Vzporedno z razpravo o občinskem statutu in pripravah statotov v krajevnih skupnostih, katere nosilec naj bodo ob iniciativi in pomoči odbornikov in družbeno-političnih organizacij aktivni krajevni skupnosti, naj le-ti povezujejo razpravo in pripravo statuta z vprašanji razvoja krajevnih skupnosti in njenega programa.

8. Da bi se pred samim sprejemom statotov omogočila izčrpana javna obravnava, naj bi bili osnutki statotov delovnih organizacij in krajevnih skupnosti pripravljeni in dani v razpravo najkasneje do 31. januarja 1964.

9. Javna razprava o statutih naj bi se zaključila do 1. marca 1964. Na podlagi zbranih in analiziranih pripomb, predlogov in stališč občanov, družbeno-političnih in delovnih organizacij in društev naj bi komisije za statute izdelale izpolnjene in prečiščene osnutke statotov, ki bi se sprejemali v drugi polovici marca 1964.

Pionirska organizacija

NADALJEVANJE S 1. STR.

zaobljubi razdelili starejši pionirji — in končno so postali tega dne na vseh šolah vsi otroci pionirji. Nekih brezimnežev ni več. Vsi so enaki: z enakimi pravicami in enakimi dolžnostmi. Kako je bilo tiho v veliki dvorani na šoli Ketteja in Murna, ko so na svečani seji pionirskega odreda drug za drugim vstajali od konferenčne mize predstavniki pionirskega šolskega odreda in svojim malim tovarišem nizali pravice in dolžnosti, ki jim gredo.

Zakuske za male slavljence, pa še dodatek, da bi dan ostal v čimlepšem spominu. Potem pa smo srečevali po cestah plave cepice in rdeče rutice in mnogo srečnih in nasmejanih obrazov. Hudo ponosnih — pa tudi mi smo bili ponosni nanje.

Branka Kastelic s šole Sostro piše: »Da, tudi mi smo bili veseli, ker imamo v svojih vrstah spet več članov. Hočemo pomagati drug drugemu, se pridno učiti, da bomo nekoč postali tisto, kar bo od nas zahtevala naša lepa socialistična federativna republika Jugoslavija.«

Saj moramo biti ponosni, če Branka tako zagotavlja. Verjamem, da tudi drugi tako občudujejo. V naši občini je mnogo šol in z vsake bi radi kaj napisali. Skoda, da ni povsod ono Branke ali Marije, ki bi nam o praznovanju kaj več napisale. Sami pa tudi nismo mogli obiskati vseh šol. Pa nam je zelo žal. Gotovo je bilo tudi v Polju zelo lepo, tembolj, ker so organizirali sprejem v zvezo pionirjev tudi za cecilane področnišnih šol iz Prežganja, Janč, Javora, Besnice in Lipoglava. Kolinska tovarna, pokrovitelj pionirskega odreda Karlice Pangeršič v Zalogu, je poklonila odredu pionirski prapor.

REDNA LETNA KONFERENCA ZMS LJUBLJANA MOSTE-POLJE

Ne samo ozki mladinski problemi

Obračuni so nujni — včasih so zadovoljivi, včasih tudi ne. Ko pa ugotavljamo uspehe naše mladine v letu 1963, lahko že uvodoma ugotovimo, da je v naši občini dosegla rezultate, ki kažejo, da se je skušala po svojih močeh čimbolj vključiti v sodobno družbeno dogajanje. Pri tem je seveda naletela tudi na težave in probleme — pa tudi o teh je odkrito spregovorila na svoji redni letni konferenci.

Polna sejna dvorana občinske skupščine je prvo decembrsko nedeljo dokazovala, da se je večina aktivov ZMS po delovnih organizacijah, po terenu in šolah zavedala morda bolj kot prejšnja leta važnosti tega zbora. Tudi predstavniki občinske skupščine in drugih političnih organizacij so s svojo prisotnostjo in sodelovanjem dajali konferenci potrebne poudarka. Sam potek — od uvodnih misli v referatu, preko poročila, predvsem pa plodna razprava — pa je preko dejstev ugotovil nekaj važnih momentov, ki bi jih lahko strnili v tele zaključke:

Mladina je pokazala dokajšnjo resnost in zavzetost pri nakazovanju in reševanju problemov naše komune v najširšem in svojih problemov v ožjem merilu. Aktivno je sodelovala pri prizadevanjih za čimboljše urejanje načel in odnosov v statutih povsod tam, kjer dela, pa tudi občinskega statuta. Prizadevala si je dati deleža pri osamosvajanju ekonomskih enot kot resnično gospodarsko enovitih teles s čimvečjimi pravicami in pripadajočimi dolžnostmi. Zato se je odločala za nujnost tako strokovnega kot družbeno-političnega izobraževanja, saj je oboje neposredno in organ-

ske povezano z razvojem naše družbe in posameznika v njej. Za mladino pa to pomeni moralno, pa tudi materialno podporo in ne nazadnje tudi stimulacijo za poglobljanje in aktivnejše vključevanje v naš splošni razvoj.

ZMS naše občine se ni zapirala v ozke svoje meje, temveč je težila za čimbolj neposrednim sodelovanjem vseh subjektivnih sil v smeri čimpopolnejših stikov z družbeno-političnimi organizacijami. Zavedala se je, da je tako sodelovanje pogoj za uspešno delo in kjer tega ni bilo, je opaziti slabše uspehe.

S podatki iz gospodarskih organizacij je mladina ugotavljala, da so slabi življenjski pogoji predvsem sezonskih delavcev (premajhna skrb za stanovanja, prehrano, družbeno in družabno življenje in nasploh skrb za vključevanje v novo okolje) povzročali močno fluktuacijo delovne sile, probleme v proizvodnji in tudi pojave, ki niso bili vedno v skladu z moralnim likom socialističnega človeka.

Na terenu je bilo in je čuti pomanjkanje prostorskih možnosti za aktivnejše delovanje mladih, saj so jih nekaj od njih celo prevzele gospodarske organizacije pa pri

tem verjetno pozabile, da je sicer prav skrbeti za gospodarsko rast, vendar ne gre pozabljati na vrhno stavbo, torej tudi na vse druge potrebe, ki nastajajo z vse gostejšo koncentracijo delovnih ljudi na nekem področju. To sicer ni samo ozko mladinski problem, prav ugotavljanje tega na njih letni konferenci pa potrjuje zrelost in širino mladih v naši občini.

Sicer je letos dajala letna konferenca večjega poudarka predvsem na gospodarstvo (lani na izobraževanje), vendar je bilo dokaj poudarjeno tudi delo mladine po šolah. Tudi tam so ugotavljali težnje po večjem prizadevanju ter vključevanju mladih v razvijanje samoupravljanja. Težave pa so po šolah večje — vedno tudi zato, ker samoupravljanje v šolstvu nasploh ni zaživelo, kot bi bilo želeli in prav. Tako tudi mladine ne more videti v vsakdanjem svojem delu v praksi to, kar sicer v teoriji ali slihi ali bere, torej ve.

To je samo nekaj glavnih ugotovitev z redne letne konference mladine naše občine. Teža dela v prihodnje pa bo morala biti usmerjena prav v ugotovitve, ki jih bo kot sklepe konference uresničeval novi občinski komite ZMS Ljubljana Moste-Polje. Dela bo dolga, tudi ne bo verjetno vedno lahko, taka konferenca pa je že sama neko jamstvo, da se bo mladina v prihodnje in resneje lotevala problemov in razvoja naše občine, naše družbe.

SPLOŠNO GRADBENO ODJETJE

PIONIR

NOVO MESTO

SE PRIDRUŽUJE NOVOLETNIM ČESTITKAM

VZGOJNO-VARSTVENA USTANOVA ANGELCE OCEPKOVE NE BO IZPOLNILA SVOJEGA NAMENA

DOKLER NE BO PREHODA

Lokacija:

Ceprav leži severno od železniške proge Ljubljana—Zidani most, t. j. ob šoli Vide Pregarčeve v Zeleni jami, je njeno pravo zaledje vendarle stanovanjska soseska Most in celo Kodeljevega. Da je kljub temu situirana tam, kjer je, je to zato, ker v centralnem delu Most ni bilo primerne lokacije, predvsem pa zaradi

polikliniko v šoli Vide Pregarčeve. Kao pa bo prevzela nova šola v Novih Jaršah del otrok iz šole V. Pregarčeve, ta pa otroke iz šole Ketteja in Murna, koliko sto in sto otrok več se bo takrat gnetlo na prelazu v Pokopališki ulici! Koliko sto in tisoč možnosti vsak dan, da se zgodi nesreča, in koliko odvečnega, toda upravičenega strahu staršev, ki morajo pu-

pa bo verjetno naraščal tembolj, čimbolj bomo z gradnjo odlašali, poleg tega pa bo treba plačati še stroške za preusmeritev in morebitni zastoj železniškega prometa med gradnjo.

Na zadnji seji komunalnega Obs Ljubljana Moste-Polje, ki je obravnaval načrte del za prihodnje leto, so sicer pretehtali vse možnosti, da bi ta problem rešili, vendar trenutno ni finančnih sredstev za to gradnjo.

»Torej 15 in še dodatnih nekaj milijonov ni, da bi zgradili podhod in podvoz — ali bi se ne dalo morda zgraditi ceneje. Morda le podhod?«

Problem bi bil idealno rešen z gradnjo samo enega fiksnega hodnika za pešce in kolesarje — podobno kot na Titovi ali Celovski cesti — ostalo vozišče in drugi hodnik pa bi bila zgrajena ob rekonstrukciji celotne Pokopališke ulice, ki bi kasneje postala glavna magistrala do Šmartinske ceste,« je rekla tov. Kozinčeva.

»In cena?«

»Seveda precej nižja,« je zagotovila in dodala: »Tudi sama sem mati in bom v prihodnosti verjetno kdaj potrebovala usluge te ustanove, zato upam, da bo ta prehod čimprej zgrajen.«

Uslužbenka Eva Tržan pa pravi:

»Z letošnjim šolskim letom hodi hčerka v 1. razred osnovne šole Vide Pregarčeve oz. v vzgojno-varstveno ustanovo pri tej šoli. Sedaj bo prešla v dom Angelce Ocepkeve. Menim, da bo problem varstva tako zelo dobro rešen. Problem pa je bil in ostaja prehod čez progo. Vsak dan spremljava z močem otroka v šolo in nazaj, ker ga ne upava samega izpostavljati tako neurejenemu prehodu čez železnico. V nedogled pa tega, ker sva oba v službi, ne bova mogla delati. Podhod bi ne rešil samo varnosti, temveč odprl tudi možnosti, da pošiljamo otroke brez skrbi same v šolo oz. v varstveno ustanovo. Prav tako pa bi se skrajšala tudi pot, ki vsaj za nas iz Prvomajске ulice predstavlja velik ovinek in zamudo časa.«

Neka druga tovarišica pa je rekla: »Tudi jaz komaj čakam, da bo vzgojno-varstvena ustanova A. Ocepkeve sprejela mojega triletnega otroka. Končno smo le dočakali! Nastaja pa vprašanje, kdo bo spremljal otroka. Če bi bil podhod, bi se najbrž moj otrok lahko priključil otrokom, ki bodo nedvomno tudi iz naše

hiše hodili v ustanovo, nikakor pa ne bom mogla pustiti samega — in najbrž tudi druge matere svojih ne — preko Pokopališke ulice. Materam iz Most, ki bodo pred odhodom v službo morale spremljati še otroka v dom, pa predstavlja ovinek tudi veliko izgubo časa. Mislim, da je problem vzgojno-varstvene ustanove brez urejenega pohoda ostal le na pol poti. Če je v glavnem namenjen Mostam, je rešen pomanjkljivo.«

Strinjam se s tem. Pred leti nisem dala otroka v šolo Vide Pregarčeve, da ga ne bi

se ne premakne, ker bi sicer zamudili pouk.

Poleg table »Prehod čez progo prepovedan« pa je nad hišo v ulici Prvega aprila in med šolo Vide Pregarčeve čez tračnice prava steza. Tod hodijo odrasli. Zjutraj, ob dveh, vsak čas. Ponoči in v megli. Če se jim mudi ali pa tudi ne. Toda komu se danes ne mudi? **ALI RES NI NOBENE REŠITVE?**

Če ni petnajstih milijonov, morda pa bi se le kako izpe-ljalo manj zahtevno, tudi z manj sredstvi, tako kot je menila tov. Kozinčeva. Kdo pa ve, če ne bi toliko prihranili, če bi gradili to leto, kot bomo naslednje že odplačali? Komu bomo pa nesrečo naprtili, če se pripeti?

In še nekaj: Nekoliko ironično se človeku zdi, ko govo-

Železniški prehod v Pokopališki ulici je preobremenjen. Avtomobili, kolesarji in pešci hitijo in drug drugega ogrožajo. Za pešce je najmanj prostora!

Starejši in mlajši ubirajo krajšo in bolj nevarno pot preko železniških tirov. Za nevarnost in prepoved se malokdo zmeni

izpostavljala nevarnostim na cesti, sedaj pa bo vendarle prešel v to šolo. Večji je res, toda vprašanje, koliko je otrok bolj izpostavljen, če hodi v prvi razred ali peti razred, koliko navsezadnje bolj kot odrasli, je le relativno. Sicer pa bodo otroci, ki stanujejo v spodnjem delu Zaloške ceste in morajo čez dva železniška prehoda, da pridejo do šole Ketteja in Murna, prišli z dežja pod kap.

Govorila sem tudi z otroki, ki že hodijo v šolo V. Pregarčeve in dejali so mi, da »če ne gre drugače, se pač pože-nejo tudi čez vlak, če morebiti stoji na Pokopališki ulici in

rino o varnosti otrok v prometu, se trudimo, da jih zaščitimo na prehodih za pešce, istočasno pa jih nekaj sto metrov dalje masovno pošiljamo v prometno džunglo. Morda bi bilo neobičajno, toda prilike na Pokopališki ulici so tudi za današnji čas že več kot neobičajne, da bi pešcu tod začrtali vsaj pol metra ceste ob vsaki strani, ki bi naj predstavljala vsaj kosček varnosti ali vsaj pokazale pot, kje bi naj bil pešec varen. Medtem pa bi intenzivneje iskali rešitev za čimprejšnji pohod in ne pozabili, da si za zdaj nihče ne želi drugega kot to, da bi čimprej in čimvarneje prišel na to ali ono stran.

dovezave s šolo in prostora za igrišče. Okrog doma je namreč 10.000 m² parka oz. igrišča.

Koliko otrok hodi že zdaj čez železnico in koliko jih bo v bližnji prihodnosti?

V stalno varstveno ustanovo bo ustanova sprejela 80 predšolskih in 120 šolskih otrok; v občasnem varstvu pa bo imela ok. 430 otrok in mladine. Če upoštevamo, da je v Novih Jaršah že varstvena ustanova in da je taka ustanova tudi v Zeleni jami, je nesporno, da bo prav najmlajše dobila iz Most in Kodeljevega, ker vemo, kako težko prav tu starši čakajo na začetek dela te nove vzgojno-varstvene ustanove.

Ze sedaj pa hodi preko 500 otrok k rednem pouku v šolo Vide Pregarčeve, in sicer po Pokopališki ulici čez železniški prelaz, kjer vozi dnevno preko 120 vlakov in se razliva promet (prav zaradi zadržanja ob tolikokratnem spu-robov in pravzaprav ni nobene meje, kje naj hodi pešec, vozi jih gre toliko, kolikor si jih pač izsili prehod. Torej 500 otrok gre vsaj dvakrat čez tračnice, vsaj enkrat popoldne tedensko k uri telovadbe in še nekajkrat k raznim izvenšolskim dejavnostim.

Otroci iz šole Vide Pregarčeve imajo svojo šolsko polikliniko v Prvomajski ulici; čez Kette-Murn, gimnazije iz šole danji osnovni šoli Maksa Perca) in nižjih razredov šole Vide Pregarčeve pa imajo zobno

ščati nezavarovane otroke v tako neurejene prometne razmere, kot vladajo na Pokopališki ulici.

Tiho upanje Zelene Jame, ki ima na tej strani občino, tržnico, zdravstveni dom, lekarno in je s preusmeritvijo avtobusnega prometa tudi z mestom povezana preko Most, da bo morda ravno z vzgojno-varstveno ustanovo vendarle prišla do podhoda, je upravičeno zraslo.

O podhodu pa govore tudi vsi starši, ki še pošiljajo otroke čez progo, starši, ki jih v bližnji prihodnosti se bodo in predvsem starše, ki imajo majhne otroke in bi jih skozi podhod za pešce lahko same napotili v vzgojno ustanovo, nikakor pa jih ne bodo puščali čez Pokopališko ulico.

Ne motimo se, če trdimo, da je vprašanje podhoda morda vprašanje pomena te ustanove, vprašanje rentabilnosti in v dokajšnji meri tudi smisla.

— Naj bodo pogoji v ustanovi še tako idealni, ko pa je dohod za otroke tako strašno zapleten! Prav pogovor s starši nas je napotil, da smo zaprosili gradbenega inšpektorja občine, tov. Nado Kozinčeva, naj nam ona pove kaj več o podhodu. Toda ona meni, da ustanova za zdaj nima prave povezave s svojim zaledjem, od koder lahko pričakuje največji pritok otrok. »In prav zato,« je rekla tov. Kozinčeva, »bi bilo nujno čimprej zgraditi podvoz pod železniško progo v Proletarski ulici. Stroški bi znašali po predračunu okoli 15.000.000 dinarjev. Ta znesek

Hiter ekonomski razvoj zahteva vedno več visoko in višje strokovno izobraženih kadrov in s tem v zvezi velja poudariti pomembnost kadrovske socialnih služb v naših delovnih organizacijah. Temeljna funkcija teh služb je dvig storilnosti in višji življenjski standard. Ta naloga je torej presegla okvire nekdanjih personalnih služb in zahteva pri proučevanju teh problemov strokovne delavce. Dinamičen gospodarski razvoj terja ustrezno kadrovsko politiko, ki je del splošne gospodarske politike. Ta se mora gospodarskim zahtevam pač prilagoditi. Proizvodnja je vedno bolj odvisna od znanstvenih dosežkov. To pa pomeni, da so v gospodarstvu vedno bolj potrebni strokovnjaki. Porast produktivnosti je v marsičem odvisen od strokovnjakov z višjo ali visoko strokovno izobrazbo ter od izkoriščanja

umskih kapacitet, čeprav danes marsikje iščejo izhod samo v povečanju fizičnih naporov zaposlenih delavcev.

Analiza stanja v 20 delovnih organizacijah v naši komuni kaže, da dosedaj niso vodile načrtne in sistematizirane skrbi za rast in vzgojo strokovnih kadrov. V 20 gospodarskih organizacijah je sistematiziranih 237 delovnih mest, na katerih bi morali biti zaposleni kadri z visoko šolsko izobrazbo. Odgovarjajoči kadri pa zasedajo le 147 delovnih mest ali 62%. Ze ta skopi podatek pove, da je stanje zaskrbljujoče. Največje potrebe po strokovnih kadrih z visoko izobrazbo so v industriji, gradbeništvu in prometu!

Delovne organizacije in njihove kadrovske službe čaka torej neodložljivo delo. Samo s strokovnimi kadri je moč voditi boljšo komercialno in proizvodno politiko, kar se

končno odraža tudi pri standardu delovnih ljudi.

NAŠ REPORTER NA OBISKU V VI. GIMNAZIJI

DIJAKI IN PROFESOR

V gimnazijo — saj veste, kje je VI. gimnazija — sva stopila, ko so bile luči že prižgane. Ura je kazala točno 16.35. Fotoreporter je takoj »opravič«, nato pa se je razvil pogovor:

Ste vsi iz naše občine? Jo poznate?

— Jaz nisem, se oglasi **Silva Podrepšek** iz 3. c, šele nekaj let sem tu. Vendar, zdi se mi, kot da že od nekdaj spadam v vašo skupnost in mirne duše me lahko šteje za polnokrvno Moščanko. Vprašujete, če poznate občino. Hočete, da vam povem meje, število krajev, prebivalcev, kakšna industrija je tu?

— Ah, pusti to, spregovori **Aleš Golia** iz 3. a, predsednik aktiva ZMS VI. gimnazije. Sicer pa — omenila si industrijo. Tam dela toliko mladine — in že nekaj let sem skuša naš aktiv navezati močnejše stike prav z njo. Zato gostujemo tam s prireditvami, proslavami ipd., letos pa bomo težili vendarle razbiti mišljenje prenekaterega mladince, češ vi ste mladinci z najvišje občinske šole, vi nam pač lahko dajete. Saj vendar gre za povezavo v skupnih naporih in za iste cilje. Težave pa so seveda tudi pri mladini naše šole — ne vem, ali je ne znamo pritegniti ali pa je ona premalo samoiniciativna za skupno akcijo?

— Aleš je vedno tako kratek. Saj ni tako slabo. Lani sem bila n. pr. v brigadi skupaj z 10 sošolci in sošolk. Se v Gejzirih je bil objavljen prispevek iz brigadnega življenja!

Kakšna temperamentna užaljenost dekleta z ozkimi očali! Pogledal sem jo.

— **Mateja Stražar!**

Se sam sem se predstavil, nato pa zo pobaral: Povejte kaj o vašem listu! (Istočasno pa mi je švigalo skozi možgane: Tako, zdaj pa boš moral skakati še za Gejziri! In uspeh? Preberite »ono iz brigade« v tej številki našega lista.)

— Gejziri izhajajo že več let kot glasilo literarnega krožka, ki mu je mentorica profesorica Kernčeva. Člani krožka se sestajajo vsakih 14 dni in berejo ter ocenjujejo svoje prispevke. List izide nekajkrat letno in se zdržuje sam. Teža-

ve — seveda so, a list izhaja! Prav letos pa so se pojavile močnejše želje in težnje, da bi naj Gejziri postali glasilo, ki bi se v njem odražalo vesplošno življenje dijakov in mladince na šoli. O tej razširitvi že resno razmišljamo in upamo, da bomo kmalu uspeli.

Aleš (res kratko): Zanimanja na šoli so res različna, vendar sta tu dva zaviralna faktorja. Prvi je dejstvo, da nas je dijakov in dijakinj premalo na šoli in torej ne more biti v enem krožku kdo ve koliko članov; torej je kvaliteta ogrožena z majhno kvantiteto. Druga resnica pa prvo pogojuje — prostori! V tem poslopju sta še osnovna in večerna šola, mi pa imamo pouk v dveh izmenah. Tako naša mladinska organizacija skorajda nima kotička za svoje dejavnosti.

Pa se oglasi **Janez Virant** iz 3. b: Kaj pa povezuje s terenom? Gimnazija bi lahko več dala komuni v njenem n. pr. kulturnem življenju. Vendar moram ugotoviti, da kultura ni nič kaj razveseljivo aktivna niti v Mostah niti v Polju. Oprostite — v šolo hodim od tam in nekoliko poznam tudi Polje. Seveda pa povsod manjkajo primerni prostori in mislim, da je res že čas začeti vsaj z gradnjo dvorane, v kateri bi se lahko kulturno bogatili, pa tudi plesali ipd. Glede povezave s terenom je slika boljša v telesni kulturi, za katero pa so tudi pogoji boljši.

— No, bomo pa še hodili v mesto v dramo in opero, dodaja temnolasa **Joža Sečnik** iz 3. c. Veste, da hodimo skoraj vsi gimnazijci ali v dramo ali v mestno gledališče ali v opero. Sicer pa bi morala reči: gimnazijke, saj smo dekleta v veliki večini!

— Da, celo 2 samo dekliška razreda imamo, pravi **Silva**, in ... ah, bolje da ne rečem.

Janez: Kar... harem jim rečemo, tudi deviški klas ali amazonke.

Dijaška neugnanost. Tudi duhovitost, kaj?

Janez: Na nekem sestanku smo bili. Mleli in mleli smo, pa končno le nasejali, da bi bilo treba sestaviti komisijo, ki bi pregledala delo prejšnje komisije; ta pa je imela nalogo ugotoviti, kaj je delala komisija pred njo. V vseh komisijah pa so bili — isti člani!

Joža: Tale je boljša: Profe-

sor za matematiko nam je naročil, naj si nabavimo logaritmične tablice. Pa se oglasi sošolka: »Tovariš profesor, to bo pa težko, ko so pa drage in imamo že toliko izdatkov!« Profesor pa: »Prav, pa se jih naučite na pamet!« Tih glas iz klopi: »Na katero pamet, ko pa nam tolikokrat dopovedujete, da je nimamo, zlasti matematične ne!«

Mateja: Pa še jaz eno: Dijačinja prinese zemljevida sveta in Jugoslavije v razred in vpraša, katerega naj obesi na tablo. »Obesite cel svet, z Jugoslavijo pa — malo počakajte...« Dijačinja pa: »Oprostite, ne morem čakati, prosim, se mi nekam mudi!«

Sicer pa, kaj nič ne berete Pavliho? V eni zadnjih števil je spet šala iz naše šole.

Ko smo že pri časopisih: Berete Moščansko skupnost? Kaj sodite o njej?

Silva: Da, redno jo prebiram. Zboljšuje se. Mislim pa, da je malce preskromna po obsegu in premalo pišete o nas mladih oziroma o stvareh, ki bi nas zanimala. Več dajte prostora neposredno občanom, starejšim in mladim, več vesti iz šolskega življenja, več novosti iz življenja v naši komunni itn. Saj se toliko pomembnega zgodi v enem mesecu! Sicer pa je res, da se tudi mi mladi sami premalo oglašamo v Moščanski skupnosti, čeprav smo vsi »čistokrvni« Moščani.

Tega sem čakal! Boste od zdaj naprej glede dopisovanja kaj ekspeditivnejši?

— »Bomo!«

— Ze naprej hvala! Kakšne pa so sicer vaše težave in načrti?

Več glasov hkrati: Oh, maturo!

In zopet **Silva**: Na splošno žalost nas tretješolcev bomo novo maturo prvič preizkušali prav mi!

Janez: Želim živeti in delati! A zdaj so moji načrti še v reparaturi na gimnaziji. (Kaj zato tako rad pešači v šolo in domov, t. j. ok. 8 km vsak dan?)

Joža: Po končani gimnaziji mislim iti na gradbeno fakulteto. To delo me vedno bolj veseli. Očetu se sicer to čudno vidi, raje bi videl, da bi šla na medicino, vendar bom najbrž kar vztrajala pri svojem.

Aleš: O svojih težavah ne govorim, načrte imam pa tako

lepe, da vam jih ne povem!

V razred je stopila profesorica za biologijo. Bom počakal...

Po šolski uri pripoveduje prof. **Marija Kumpova**: »Zelo rada učim in sem v poklicu zadovoljna. Dijaki so dokaj marljivi in se z njimi prijetno razumem. Dosegajo lepe uspehe tudi na delovnih mestih ali na visokih šolah, kamor precej gredo po končani naši gimnaziji. (Sicer pa je slišati, da bodo gimnazije sedaj klasificirane kot zaključne šole.) To je dokaz za resno delo in zadovoljivo zahtevnost na naši šoli, čeprav pogoji ni-

so ravno idealni. Stavba je stara, pozimi se prostori ne pregrejejo, ker se slabo zapirajo okna, gimnazija uporablja le 2. nadstropje, ker je spodaj osnovna šola in hišnikovo stanovanje. Sicer pa smo letos dobili fizikalni in kemistijski laboratorij.

Vaši odnosi z dijaki?

— Mlade ljudi skušam razumeti in ne pozabljam, da smo bili tudi mi mladi.

Kaj pa stiki s starši?

Starši kažejo vedno večje zanimanje za delo v šoli in upoštevajo rezultate razgovorov.

Imate kakšne težave pri delu?

Učim 10 razredov in v 2 tedenskih urah moram tako v konferenčni dobi izprašati skoraj 400 dijakov. Razredi so preštevilni (seveda, imamo le 6 učilnic) in je n. pr. v 1. a, c, č in 3. a po 39 dijakov, v 2. a celo 40; najmanjši razred ima 34 dijakov. Starši sodijo, da je to eden glavnih problemov naše šole. Tudi z učbeniki še vedno nismo na zeleni veji.

Vaša sodba o Moščanski skupnosti?

— List mi je všeč, saj daje pogled v življenje občine, kar je toliko pomembnejše za nas, ki nismo iz Most.

Se vozite sem?

— Da, z avtobusom iz Centra. Saj veste, avtobus! Teh nekaj kilometrov pomeni dosti-krat izgubo dragocenega časa. Včasih pa je tudi zabavno.

In vaša želja ob novem letu?

— Gimnazija je kulturna ustanova — torej želim, da bi dobili primerno urejene prostore in bi tako lahko delali navznoter po sodobnih, reformiranih načelih, naš zavod pa bi lahko še več dajal tudi navzven.

Spet je zvonilo. To pot tudi za naju, da je razgovor pri kraju.

TOVARNA CELULOZE IN PAPIRJA

Vevče-Medvode

sedež Vevče

p. LJUBLJANA—POLJE

IZDELUJE:

sulfatno celulozo, pinotan, brezlesne in srednje fine papirje za grafično in predelovalno industrijo kakor tudi za široko potrošnjo. Kuler-papirje v raznih barvah, kartone, rastirane papirje ter pelur-papirje v raznih barvah!

LETO DOLGO 1780 METROV

Vodovod v Podlipoglavu

Velika akcija Podlipoglavčanov je končana. Sami pravijo temu zmaga; in zmaga tudi je. Zdaj gospodinj in kmetu ni treba več zajemati vode v bližnjem potoku, sedaj se ni treba več bati okužb in mrazov. Po ceveh, ki so jih vaščani položili iz 1780 m oddaljenih Mrkuzovih laz, priteka v Podlipoglav dobra pitna voda. Zdaj lahko natočijo vodo kar v kuhinji ali hlevu. Kako je to enostavno!!

»Zdaj, ko smo pozabili na trud, ki smo ga vložili, je res enostavno,« pravi star kmet iz Podlipoglava. »Ko pa smo ves

svoj prosti čas, celo praznike in nedelje, žrtvovali za to, da smo 12.000 delovnih ur in le za izolirali cevi, pa ni bilo tako enostavno.«

Primer podlipoglavskih prebivalcev je edinstven v naši občini. Na pobudo podružnice terenskega odbora SZDL Podlipoglav so se odzvali vsi prebivalci, staro in mlado. »Vsak je prispeval svoj delež. Dela je bilo mnogo, pa tudi pridnih rok ni manjkalo,« pripoveduje Miha Levičnik. »Hvaležni smo občinski skupščini, ki je prispevala 3.000.000 dinarjev, za 3.000.000 pa smo vložili svoje-

ga dela in sredstev. Opravili smo 12.000 delovnih ur in le za najzahtevnejša strokovna dela smo morali dobiti poklicne delavce. Trenutno je samo še 5 hiš brez vode, pa tudi te bodo v najkrajšem času priključene na vodovodno omrežje. Vaščani so se vsi trudili in vsi zaslužijo pohvalo.«

V Podlipoglavu so torej zares lahko ponosni na svojo zmago, podlipoglavska akcija pa je vsem lahko zgleden primer, da se dá z voljo in solidarnostjo mnogo napraviti, da je bolje zagrabiti za delo kot čakati in samo govoriti.

»SPOZNAJ ČLOVEKA«

— Glasilo Intertrans-Globusa Naše delo objavlja v zadnji svoji številki daljši članek o človeških značajih pod naslovom Spoznaj človeka, s katerim živiš in delaš. Avtor je izrazil tudi pripravljenost odgovarjati na vprašanje članov kolektiva o duševnih problemih in medsebojnih odnosih. Ker je počutje na delovnem mestu še kako pomembno, velja pozdraviti iniciativo glasila Intertrans-Globusa in je priporočati, naj se člani kolektiva tega čimbolj poslužujejo.

SEDEM NOVIH ŠTIPENDIJ

— Upravni odbor vevškega obrata papirnice Vevče-Medvodbril sedem novih štipendij vose je pred mesecem dni dijakom 3. letnikov papirniškega oddelka TSS in eno štipendijo za študenta oddelka tehniške fakultete. Odklonil pa je štipendiranje prosilec iz 1. letnikov katerekoli šole, ker da naj dijak najprej dokaže resnost pri delu in si tako pridobi pravico za kandidiranje na natečajih.

VINOTOČ IN NERAZSVETLJENA ULICA NE SODITA V NEPOSREDNO BLIZINO VZGOJNO-VARSTVENE USTANOVE

Zvezno ulico z dohodom k varstveni ustanovi Angelce Ocepke so uredili, toda še nujneje je, da jo osvetlijo. S prvim januarjem 1964 se bo v ustanovi začelo redno delo in vse do 20. ure, ko se bo interesna dejavnost končala, jo bodo zapuščali otroci različnih starosti. Prav blizu, na vogalu Zvezne in Tovarniške ulice, pa je vinotoč, kjer ljudje na drobno kupujejo vino. V lokalu, ki nima značaja bifeja, ga ne smejo piti. Zato pijejo kar na ulical v neposredni bližini vinotoča. Doslej so se najraje zatekali v Zvezno ulico, prav tja, kjer je zdaj ustanova in najbrž tudi v bodoče tega ne nameravajo spremeniti. Tembolj, če bo tam tema. Kakor je nujno, da dobi ulica razsvetljavo, kaže tudi vinotoč čimprej prestaviti. Vinotoč ne sodi v bližino katerekoli varstvene ustanove, najmanj pa take, ki jo bo dnevno obiskovalo in zapuščalo okrog 600 otrok.

Nujna ureditev obojega spada k zaupanju staršev in varnosti naših otrok.

Manica Lobnik,
Prvomajska 13

TOVARIS UREDNIKI!

V 12. številki Moščanske skupnosti smo opazili več zapiskov iz dela in življenja našega podjetja. Zapiski so povzeti iz glasila kolektiva Naše delo. Strinjamo se s tako obliko sodelovanja, vendar bi želeli, da se tik pred pregledom prispevkov o njih pogovorimo, ker se zgodi, da v časovnem razdobju med vašo in našo objavo lahko nastopi kakršnakoli razlika, bodisi da je neki sklep že realiziran ali pa je nastopila kaka druga sprememba, o kateri je nujno in prav obvestiti naše bralce.

Obenem pa vas vljudo opominjamo na neljubo napako v oglasu na 5. strani MSK, kjer objavljate oglas pod skupnim imenom enega podjetja. Naj vas informiramo, da je tovarna celuloze in papirja Vevče-Medvode eno samostojno podjetje, papirnica Količevo pa drugo samostojno podjetje. Za vse tri kolektive je skupno le glasilo kolektivov Vevče-Medvode-Količevo Naše delo.

VAŽNO OBVESTILO!

Krajevna skupnost Moste obvešča občane, da bo 1. februarja 1964 začel z delom obrat družbene prehrane v Vide Pregarčeve ulici 8. V njem bo mogoče dobiti celodnevno prehrano ali pa samo kosilo.

Kdor se želi hraniti v tem obratu družbene prehrane, se lahko prijavi januarja 1964 v upravi krajevnne skupnosti Moste, Vide Pregarčeve ulica 8/I. Prijavite se lahko vsak dan od 10. do 14. ure in od 16. do 18. ure. Tam dobite tudi vsa želena pojasnila.

INTERTRANSGLOBUS

MEDNARODNA ŠPEDICIJA, TRANSPORTI IN SKLADIŠČA
Ljubljana, Šmartinska 152-a, tel.: h. c. 33-662, telex: 03-107

o p r a v l j a

KVALITETNO, POCENI IN HITRO

- vse špeditorske usluge v zvezi s tuzemsko in mednarodno blagovno menjavo, ne glede na vrsto in količino blaga;
- vse carinske posredniške posle pri uvoznih in izvoznih pošiljkah;
- kvalitetni in kvantitetni pregled blaga;
- prevoz blaga s tovornimi avtomobili;
- sejemске usluge z lastno mehanizacijo;
- nakladanje, prekladanje, skladiščenje, hranjenje in zavarovanje blaga.

INTERESENTI — zahtevajte informacije in ponudbe od centrale podjetja in podružnic:

Beograd, Zagreb, Rijeka, Maribor, Celje, Jesenice, Koper, Nova Gorica, Sežana, Novi Sad, Subotica.

S POSLOVNIM SODELOVANJEM SE BOSTE O SOLIDNOSTI OPRAVLJENIH USLUG SAMI PREPRICALI!

Pisma bralcev

Napaka istega izvora je tudi na 3. strani v poročilu o posojilu za Skopje. Omenjena vsota vpisa posojila velja samo za podjetje Vevče-Medvode in nima ničesar skupnega s papirnico Količevo.

Tretja opaznejša napaka je na strani 9: inž. Nebojša Novak je možki in ne inženirka.

Ponovno izjavljamo našo pripravljenost za sodelovanje in ga pozdravljamo, vendar želimo ožjih stikov, ker lahko zaradi neinformiranosti in sporodrajev pridemo v neugodno situacijo, zaradi katere se nam je kasneje težko opravičevati.

Prosimo, da v naslednji številki omenite vaše napačne informacije.

Tovariško vas pozdravljamo!

Uredniški odbor
Našega dela

Spoštovani tovariši!!

Lepa hvala za vašo pripravljenost glede sodelovanja z našim glasilom, za vaše opombe in opozorila. Pozdravljamo tak način sodelovanja in upamo, da bomo v prihodnje stvari reševali v zadovoljstvo obeh glasil, predvsem pa vseh naših bralcev! !

Uredništvo

TOVARIS UREDNIK!

V dnevnem tisku sem zasledil, da sta se Agrokombinat in Emona združila. Ker sta obe podjetji v naši komuni in po svoji dejavnosti zelo pomembni, me ta odločitev tembolj zanima. Iz pisanja do sedaj nisem mogel zaslediti globljih razlogov in smotra te združitve.

Upam, da je združitev teh dveh podjetij premišljena in utemeljena.

Za združitev se zanimam tudi kot potrošnik in bi rad zvedel, ali bo združitev vplivala tudi na ceno mesnih izdelkov.

Rad bi pa o tem kaj več zvedel in upam, da mi bo vaš časopis to lahko posredoval.

L. Persin

VETERINARSKA POSTAJA

Posavje-Polje 12

Elektroobnova

Ljubljana-Polje

POLJE 351-c

ČESTITA ZA NOVO LETO 1964

GOSTOVANJE MLADINSKE GODBE GLASBENE ŠOLE MOSTE V KARLOVCU

Prisrčen sprejem

V nedeljo, 15. decembra, je zabrel motor avtobusa SAP in odpeljal mladinsko godbo izpred glasbene šole Moste proti Karlovcu. V mestu ob Korani so tamkajšnji kulturni delavci slovenskega društva Triglav organizirali samostojni koncert naše godbe. Polni želje, da bi tudi v Karlovcu ustanovili tako godbo in pritegnili interes tamošnje mladine za tovrstno glasbeno delovanje, so v Hrvatskem domu pričakovali prihod našega ansambla. Avtobus je odpeljal naše mlade godbenike preko Metlike in Gorjancev skozi pobežno krajino ob naletavanju snežink, ki niso prenehale niti do povratka v Ljubljano.

Po prihodu v Karlovac in kratkem prigrizku s čajem so se mladinci odpravili v dvorano, uredili vse potrebno za nastop in že je bilo treba začeti. Dvorana je zaživela v pričakovanju glasbenega dogodka, kakršnega baje v Karlovcu še ni bilo. Mladina iz gimnazije, ekonomske in obrtne šole je navdušeno pozdravila kapelnika naše godbe tov. Zabjeka, ki je posredoval bodočim mladim godbenikom iz Karlovca to vrsto glasbenega delovanja. Mladi izvajalci pa so bili po vsaki točki burno narok. Upamo, da je bil ta uspehi koncert naše mladinske godbe prvi zagon za karlovške kulturne in glasbene delavce, ki jim bo dal poleta izpeljati zamisel, da bo v njihovem mestu zrastle prav taka godba, kot je naša. Uvideli so, da dani, če hočejo, da bo sčasoma zaživelo glasbeno življenje v

mestu, ki je pred vojno imelo kar tri pihalne godbe.

Po koncertu so prijatelji povabili naše godbenike na večerjo v restavracijo Korana. Kar prekratko je bil odmerjen čas za izmenjavo misli in nasvetov za tamošnje delo, kajti naletavajuči sneg nas je opozarjal na odhod. Še topel po-

zdrav, stisk rok in že smo odbrzeli proti Ljubljani z zavestjo v srcu, da smo z našim gostovanjem vrgli v Karlovcu seme, iz katerega bo vzklikla nova dejavnost med mladino, ki nam bo čez nekaj let vrnila obisk s svojo novo mladinsko godbo na pihala.

JANUARJA V KINU TRIGLAV

Od 1. do 3. španski barvni glasbeni film »Prišel je angel«; 4. do 6. angleški CS barvni kriminalni zgodovinski film »Zaliv tihotapcev«; 7. do 8. domači CS vojni film »Nevarna pot«; 9. do 11. nemški VV barvni film — komedija »Ne pošiljaj žene v Italijo«; 12. do 14. italijanski CS barvni zgodovinski film »Sedem izživov«; 15. do 17. ameriški CS barvni — družbena drama — »Vrnitev v mesto Peyton«; 18. do 19. ameriški VV film »Taka vrsta žene«; 20. do 22. italijansko-francoski — družbena drama »Delfin«; 23. do 24. francoski film — drama — »Usode«; 25. do 27. francoski barvni glasbeni film »Na Jamajco«; 28. do 29. domači film »Saša« in 30. do 31. angleški kriminalni film »Gangsterji«.

Občanom priporočamo domača filma »Nevarna pot« in »Saša«, ameriškega »Vrnitev v mesto Peyton«, italijansko-francoskega »Delfin« in francosko dramo »Usode«!

NOVE KNJIGE V LK

Od 15. novembra do 15. decembra je kupila Ljudska knjižnica Moste naslednja dela:

F. Bevk: Otroci samote, K. Brenko: Dolga pot, K. Bruckner: Sadako hoče živeti, E. Cevc: Srednjeveška plastika na Slovenskem, A. Christi: Sastanak sa smrću, M. Del Castillo: Tanguy, A. C. Doyle: Prigode Sherlocka Holmesa. Študija v škrlatnem. Znamenje štirih. L. Durrell: Aleksandrijski kvartet, 2. del, I. Erenburg: Julio Jurenito, F. Fanon: Upor prekleth, K. A. Fedin: Nenavadno poletje, Janko in Metka, H. Jobst: Nahoče, Kolumba vesolja, A. Maurois: Obdobja v ljubezni, R. Merle: Smrt je moj poklic, M. Mihelič: Otok in struga, F. Milčinski: Pički brez gnezda, I. Minatti: Veter pojo, Nekoga moraš imeti rad, Mojca Pokrajculja, Priročnik za pouk prirodoslovnih ved, H. W. Richter: Izgubljeno dostojanstvo, F. Sagan: Čudesni oblaci, A. Schaff: Idealistične teorije o resnici, A. Slodnjak: Nova struja (1895—1900) in nadaljnje oblike realizma in naturalizma, Sneguljica, P. Vežinov: Dogodek v tih ulici, G. Williams: Lovci virusa, S. Zweig: Balzac.

TUDI *takole* JE MED NAMI

Brez konca in kraja

Ljudje so ljudje. Osebnosti prepiri so tudi v Mostah zvesti spremljevalci vsakdanjega življenja, tako da imamo v občini celo nekaj uradov in ljudi, ki so skoraj izključno namenjeni samo njim: poravnalni svet, sodnik za prekrške, pravna posvetovalnica... Vzroki za te prepire so navadno malenkostni, toda vse kaže, da so prepirljivci prav zaradi tega še toliko upornejši. Največkrat, seveda vse uredijo kar med sabo in si prijateljsko sežejo v roke, toda že trenutek nato spet najdejo vzrok, da planejo v stari jezi. Nedolžen prepis se sčasoma razraste v nestrpnost, majhna zamera v kompleks preganjanja, maščevalnost postane del življenja, nazadnje pa lahko tudi življenjski smoter. Temu sledi iskanje pravice in zaščite, usmiljenja in ljubezni, trkanje na vse številnejša vrata, dokler osebni prepis ne zaposli najširšega kroga ljudi in ne dobi razsežnosti pomembnega družbenega dogodka. Takrat je marsikomu zadoščeno, medtem ko resnica in pravica nista več važni.

V praksi je to videti približno takole:

K pravnemu svetovalcu v nekdanji Oražmovi gostilni pride hišni lastnik:

»Zdaj mi je vsega zadosti,« pravi neuravnovešeno. »Poskušal sem zlepa, poskušal sem zgrda, ampak vse zastoni: — moje stranke noč in dan loputajo z vrati in mi tako-rekoč načrtno uničujejo hišo. Nekaj časa sem popravil, vlagal težko prihranjene dinarje v popravila, toda zdaj — rekel sem že — je tega konec. Niti hiše več ne maram, čeprav sem vložil vanjo zadnje prihranke. Prodal jo bom. Povejte mi torej, kam naj se obrnem? V zameno nočem nič drugega kot stanovanje — seveda: najrajši čim dlje od te preklete hiše in teh hudičevih ljudi.«

»Ne bo težko,« pravi pravni svetovalec. »Stopite v realitetno pisarno v Tavčarjevi ulici in jo prodajte. Za denar, ki ga boste dobili, si lahko pri občinskem stanovanjskem skladu kupite primerno stanovanje celo v Sostrem.«

»To že,« pravi hišni lastnik,

»ampak v realitetno pisarno vseeno ne bi rad hodil. Tam sem že bil in tistim ljudem tam nič kaj ne zaupam. Tisti tam skrbijo predvsem za lastni zaslužek, medtem ko jim siromašnega in preganjanega človeka ni niti malo mar. Poleg tega tam službuje gospod Kotnik...«

»Potem pa storite drugače, enostavneje,« pravi pravni svetovalec. »Prepustite svojo hišo občinskemu stanovanjskemu skladu, ta vam bo v zameno dodelil ustrezno stanovanje.«

»To bi nemara šlo, zakaj znebiti se moram te hiše in teh hudičevih ljudi,« pravi hišni lastnik. »Ampak — tudi tu je zapreka. O občini seveda ne mislim nič slabega in tudi o stanovanjskem skladu ne, toda vendarle... Nekoč sem delal v Saturnusu in tam je delal tudi tovariš Mahkota. Nič slabega ni seveda bilo med nama — nobene zamere, nisva pa se seveda tudi kaj prida razumela, ampak zdaj je kot nalašč na stanovanjskem skladu uslužbena njegova nečakinja. Ne morem torej pričakovati, da bi mi šel stanovanjski sklad zares na roko.«

»Potem pa storimo takole,« pravi pravni svetovalec in natančno razprede nov način, kako se bo nesrečni hišni lastnik znebil te preklete hiše in teh hudičevih ljudi.

Toda vse zastoni: hišni lastnik že sredi besede odkima.

Nekateri ljudje namreč niti sami ne vedo, kaj hočejo.

Predvsem pa: nekateri ljudje bi lahko svoje prepire končali že tam, kjer so jih začeli.

Prenekatero podjetje v naši občini zaposluje tudi sezonske delavce in priložnostne težake. Marsikatero podjetje ravna z njimi nič kaj hvaležno, toda med njimi je tudi podjetje, za katero je moč trditi, da je tudi v tem pogledu naravnost vzorno. Tudi v tem podjetju sicer zaposlujejo težake iz Bosne, ki prihajajo v našo občino samo za leto ali dve, toda tu so ti ljudje živeli in živijo v dotrajanih barakah, toda tu je celotno podjetje zanje v iskrenih skrbih. Pred dobrim letom vodilni uslužbenci skoraj niso mogli zatisniti oči, ker jih je preganjala slaba vest, da nekaj njihovih najprizadenejših delavcev životari kar v ko-

libi na koncu brezkončnih skladišč. Vrtali so in vrtali, pritiskali na občinski stanovanjski fond, iskali rezerve tudi v skladih lastnega podjetja, dokler niso končno uspeli in kupili nekaj stanovanj v samskem bloku v Novih Jaršah. Takrat jim je seveda pošteno odleglo. Sekretar podjetja se je najprej zadovoljno sprehodil vzdolž prostih skladišč, zakaj zdaj ga pred nikomer več ni pekla vest. Potem se je v nekoliko intimnejšem zadovoljstvu sprehodil še po svoji »kanceliji«. Nikakor se ni mogel ustaviti, dokler ni nekdo potrkal na vrata. Vstopil je seveda eden izmed srečnih lastnikov novega stanovanja.

»Kaj bo dobrega, Ramo?« je vprašal sekretar, da bi fanta nekako prehitel in se izognil še

mučnemu zahvaljevanju. Navsezadnje niti dinarja ni prispeval iz svojega žepa.

Ramo se je pred njim nerodno prestopil.

»Takole je, tovariš sekretar,« je končno začel, »vi veste, da sem dober delavec in da se ne ustrašim nobenega dela, zato vam res ne bi bilo treba udariti naravnost po meni.«

»Kako to misliš, Ramo?«

»Tako, kot sem rekel, tovariš sekretar. Naredim vam vse, kar rečete in kar je treba, vi pa ste prav mene prvega določili, da naj se preselim iz barake.«

»Se zmerom te ne razumem,« je rekel sekretar, ker je bil res nekoliko zmeden. »Povej lepó jasno, kaj te je prineslo!«

»Jasno vam pripovedujem. Pustite me živeti lepó v baraki.«

Sekretar je najprej zlogoma ponovil besedo za besedo, potem je šele dobrodumel njih vsebino. Seveda se je razburil:

»Hudiča,« je rekel, »zdaj te pa niti pri najboljši volji več ne razumem. Cela vrsta ljudi

se ubija in tuhta, kako bi vam priskrbelo udobnejša stanovanja, da bi končno tudi vi živeli kot ljudje, nazadnje pa prideš in praviš, da nočeš iz barake.«

»Nabrž res ne razumete,« je rekel Ramo, »ampak stvar je zelo enostavna.«

»Povej lepó naravnost, zakaj nočeš?«

»Nočem!!« je pribil Ramo in tudi sam postal nekoliko odločnejši. »V baraki sem še najbolj zadovoljen. V prvi vrsti je blizu, tako da lahko takoj po delu ležem, poleg tega imam tu še kuhinjo, da si lahko kaj skuham — vodo, da si lahko kaj operem... Tam v tistem samskem bloku pa je vse tako čisto in toliko predpisov, da si človek še ganiti ne bi upal. Navsezadnje imam tudi jaz pravico, da se nekje počutim malo bolj po domače. Poleg tega je stanovanje v baraki zastoj, tam pa dva tisočaka na mesec...«

Ramovi dokazi so bili prepričljivi, toda sekretar kljub temu ni odnehal:

»V samski blok boš šel in konec!«

Toda njegovo zadovoljstvo se je skalilo. Nekaj je bilo pri vsem tem vendarle narobe.

Ob desetih zvečer

Ondan v gostilni na Zaloški cesti ob progi. Deseta ura zvečer. Gostišče se začneja prazniti, natakara pa ima še polne roke dela. Zrak je poln cigaretnega dima in duha po pijanci.

Ob točilni mizi pijem čašo piva. »Se deci šnopsa, prekleta!«

Zdrznem se in ozrem proti govorečemu. Opijemlje se roba točilne mize in boljši v tla. Diha kratko in ostro, v levem kotu ustnic mu dogoreva cigareta, rjavkasti trak slin mu polzi po bradi.

Natakara hiti, gostje naročajo: ta kokto, oni sendvič, tam dva deci belega, tu črno kavo. Poslavlja se tudi že. Iz ust oprijemajočega se pa vali: Ti k... stara, škoda, h, da si se sploh rodila! Boš dala žel! Zejen sem. Pra-a-sica! Kje si bila, ko...«

Natakara obstoji. Brez besed. Tudi gostje obmolknejo. Pogledam jo. Njen pogled drsi po gostih, nato pa se dvigne na steno s tistim napisom, ki je ves v dimu, da komaj razločiš, kaj piše. Toda veš ga, globoko v tvoji zavesti je.

Gledam natakaro. V obtožujočem molku trenutka in v povzdignjenem pogledu je bila velika, velika.

Prijazne soseske

Naša občina ima dragoceno prednost: je mesto in ni mesto. V Mostah in v Polju ljudje živijo še v prijaznih soseskah: eni v Zeleni jami, drugi na Selu, tretji v Zadobrovi in četrti v Novih Jaršah, nikjer pa niso zazidani v beton in nikjer se ne počutijo kot tujci. Nasprotno: v teh naših soseskah je še domala povsod vse idilično kot v starih dobrih časih. Tu sosed pozna sosedu, otrok otroka, dojenčki rastejo v odrasle može tako rekoč skupaj, točaj v gostilni pozna vse ljudi, vsakdo ve za vsakogar, kdaj je strgal prve hlače in ustrelil prvega kozla, vsi pa so navezani drug na drugega in živijo v naravnosti idiličnem bratstvu. Drugače je edino v novejših naseljih.

Zgodi pa se seveda, da se v kateri teh domačih in prijetnih sosesk nastani tudi povsem tuj človek. Pride od nekod in potem

ostane. Janez Ambrož iz zelene jame si na primer izbere svojo nevesto v Novem mestu, jo pripelje domov, ženska pa potem živi ob njem in se ne zganja nikamor. Takrat se vsa soseska počuti nekako ogrožena, zakaj vanjo se je vštulil tujec in načel njihovo domačnost. Toda s tem seveda nihče ne misli nič slabega. Nasprotno: sosedu Janezovo ženo že ob prvem srečanju prav lepo pozdravi in se ji nasmehne. Taka je tu navada in vsesplošnega prijateljstva v soseski ne gre zanemarjati zaradi ene same »pritepene« ženske.

Torej: »Dober dan, gospa!« Janezova žena se zdrzne, zastane in — prepričana, da pozdrav ni veljal njej, ki je v Zeleni jami tujka — gre dalje.

Sosedu je seveda užaljena. Ljudje v soseski se začno zbirati v gruču in zmajevati z glavami:

»Janeza smo imeli za svojega, tudi je bil vseskozi skromen, delaven fant, nazadnje pa ti pripele med nas takole domišljavko.«

Toda tudi v tem ni nič hudega. Ljudje v soseski so pač navezani na znanstvo in prijateljstvo, na sproščene in prijazne medsebojne odnose, zato jih vznemirja vse, kar ni v njihovih lepih, ustaljenih navadah. Želijo si kratkomalo, da bi še naprej živeli mirno, v ljubezni in bratstvu. Kakor hitro se Janezova žena postavi v vrsto pri mesarju, se takoj oglasi starejša, vplivnejša ženska:

»Postrezite vendar tudi to gospo! Ta je Janezova.«

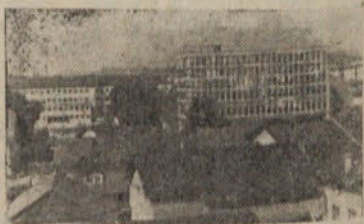
Toda tudi te pozornosti ni dovolj. Kakor hitro je Janezova žena z nakupom pri kraju, starejša vplivnejša ženska pohiti za njo in se ji pridruži, začne prijazno in medeno:

»Torej vi ste tista, ki ste ujeli našega Janeza,« pravi. »Veste, naš Janez je bil vseskozi med najbolj nabritimi, dekleta so se

kar vrstila pred njegovim oknom, ampak jaz sem že takrat rekla: Nekoč bo že prišla prava in ga zmešala. No, vidite, zdaj se je to tudi zares zgodilo. Prav vi ste bili tisti, ki ste uspeli. Čestitam!«

Ženska se prijazno poslovi, Janezova žena pa naravnost domov in nad Janeza: »Takle si torej!«

Skratka: Janezovo ženo soseska končno sprejme v svojo sredo in spet je vse v najlepšem redu: soseska živi v idiličnem bratstvu — samo v vsaki hiši posebej je..., sicer pa je to že druga zgodba.

Fant je problem

Stanko je bil in ostal problem — problem zase, za mater in za očeta, za stanovalce stanovanjskega bloka v Savski koloniji in verjetno tudi za vse ostale, ki imajo z njim kakršnekoli opravke. Ta petnajstletni fant ni kratkomalo za nobeno rabo. Na videz je sicer pohleven fantek z mahom pod nosom, toda v resnici je nepoboljšljiv: v šoli komaj izdeluje, delo mu smrdi, v prostem času se najraje potepa, za nameček pa se svojim nedolžnim obrazom še laže. Toda vse to še najhujše. Najhujše je to, da fant povrh vsega ne kaže nikakršnega zanimanja ali veselja za karkoli. Lahko mu podtakneš še tako zanimivo igralko ali knjigo, lahko ga popelješ na športno igrišče — vse zastoj. Fant te nikdar več ne bo vprašal po ničemer, ob prvi priložnosti pa bo smuknil na dvorišče in se »zljahal« do onemoglosti. Zgodilo se je že, da je Najdihojca natisnila eno njegovih šolskih risb, toda Stanko ni zaradi tega nič raje risal. Stanko je kratkomalo nerešljiv problem.

Toda dopolnil je svoje petnajsto leto in končal osnovno šolo

— treba bi se bilo odločiti za življenjski poklic. Človek navsezadnje ne živi od zraka, tudi ne samo od kruha... Za srečno in zadovoljno življenje mu je potrebno marsikaj, predvsem pa nekoliko notranjega ognja in veselja. Toda s Stankom ni kratkomalo nič. Zaskrbljena sta oče in mati, ki sta mu podtaknila že vse mogoče stvari, zaskrbljeni pedagogi, ki niso v njem zasledili nobenega otipljivega nagnjenja, zaskrbljeni so vsi po vrsti. Celo v poklicni posvetovalnici so nad njem obupali. Fant je sicer izpolnil vse teste in dosegel razmeroma visok inteligenčen količnik, pogledal se to in ono in odšel seveda: spet na dvorišče, da bi se »zljahal«. »Z njim ne bo nikdar nič,« je zaključil oče, potem je šel in zapisal fanta med vajence v Iskrini elektrotehniški šoli. Bil je čas in nekaj je bilo treba storiti. Fant se sam nikdar ne bi zganil.

Toda, ko so vsi obupali, se je s fantom zgodilo nekaj nepričakovanega. Najprej ni seveda kazalo na nič posebnega — mladež kot mladež. Fantje v bloku so se zbrali, si priskrbeli instrumente

in se odločili za — muziko. Vpisali so se v glasbeno šolo v Mostah in sestavili skupino. Manjkalo jim je samo še bobnar in vsi so se obrnili na — Stanka. Povabili so ga s seboj in Stanko je odšel z njimi — natanko tako, kot je odšel v poklicno posvetovalnico. »Dvakrat ali trikrat bo šel tja,« je rekel oče, »potem bo spet vsega konec.« Toda tokrat se je uštel. Stanko je odšel prvi večer, odšel je tudi drugi in tretji, dokler ni začel po vajenski šoli kar redno zahajati še v glasbeno šolo v Mostah. Nekega lepega večera se je prikazal doma celo z bobnom. Tebi nič meni nič se je zaprl v spalnico in začel razbijati po njem, vaditi najnovejšo vajo...

Oče in mati sta ostala v dnevin sobi in nista mogla verjeti svojim očem in ušesom. V njunem fantu se je očitno prebudilo nekaj povsem novega, tako da si skoraj nista upala ganiti in ga premotiti. Zdramil ju je šele zvonec na zunanjih vratih.

Bil je hišnik:

»Prihaja to razbijanje iz vaše ga stanovanja?«

»Seveda,« je pohitela mati, »naš Stanko je tisti, ki igra. Seveda: če mislite s tem razbijanjem boben?«

»Pokažite mi tega fanta!« je kratko rekel hišnik.

Z očetom in materjo je stopil v spalnico.

»Takole se bova zmenila, bratec,« je rekel in potrepil zamaknjenega fanta po rami. »S tem svojim bobnanjem boš takoj prenehal, drugače te bom predal sodniku za prekrške. Ura je devet in ljudje v hiši bi radi spali.«

Tako se je zadeva s Stankom razrešila in spet zapletla.

Stanko zdaj končno le ima svoje veselje in prav zaradi tega spet problem. Hišnik seveda nima nobenega veselja, ima pa svoj prav.

Deveta značilnost zime

Sin, mlad učenjak 4. razreda osnovne šole, je zamišljen sedel za mizo in grizel svinčnik. Pred njim na mizi je ležal list papirja. Kdaj pa kdaj je potegnil svinčnik iz ust, zapisal besedo in vzdihnil. Iz časopisa sem ga skrivaj pogledoval in razmišljal: »Kaj za vrage mu tare glavo? Menda ne piše ljubezenskih pisem ali zлага pesmi?«

Hotel sem vstati in pogledati, kakšne duševne umotvore ustvarja, a me je prehitel: »Oče, povej mi kakšno značilnost zime. Za domačo nalogo moramo opisati devet njenih značilnosti...«

»Tepec!« sem se zadržal, »zima ima značilnosti, kolikor hočeš, na kupe. Če tega ne veš, res ne vem, kako si pridrsal v četrti razred. Saj pravim, današnja šola! Učitelji skrbijo samo za delitev osebnega dohodka in za počitnice, učijo naj pa starši!« Sin se je čutil krivega in hinavsko sklonil glavo. »Počakaj, pomagaj ti bom! Naštel ti bom značilnosti za poln zvezek. Na primer: led, sneg, poledica, mrtek dan, dolga noč, ivje, mraz in še drugih kolikor hočeš.«

»Povej mi te druge. Tiste, ki si jih povedal, imam že vse napisane. Osem jih že imam, a devete se nikakor ne morem spomniti.«

»E... e, led, a to že imaš... oho, no že vem, megle! No, vidiš.«

»Ne bi rekel,« je previdno oporekal sin, »megla je tudi v jeseni in spomladi.«

»No, pa kaj drugega... Rečimo... pa mi res ne gre z jezika!« Začel sem razmišljati, a devete značilnosti nisem odkril. V razgovor se je v pravem času vmešala žena: »Vidiš, kako si po nepotrebnem vplil nad fantom. Skoraj štirideset zim si že preživel, a še devete značilnosti ne poznaš. Vse, kar znaš, je, da se zadiraš na ubogega otroka.«

S tem je bil led prebit in začel se je spodoben družinski prepir. Najprej sem napačno obdalo šolo, ki po nepotrebnem muči otroke, a zalam, »ki so nas izvrstno vzgojile za življenje brez domačih nalog in deveterih značilnosti.«

Mimogrede sem opsoval naravo in državo, ki sploh še dopušča zimo, ta temnobeli ostanek preteklosti, in končal pri ženi. Ugotovil sem, da je kljub lepim letom, ki jih

ima na svojem hrbtu, najbolj neumna gos, kar sem jih kdaj srečal in je zanjo edina značilnost zime krizen plašč. Zena mi seveda ni ostajala dolžna in prav ko je bil prepri na višku, je vstopil prijatelj. Družinski vihar je hipoma prenehal, vendar je prijatelj takoj opazil napetost in se zanimal za vzroke. Zena mu je vse razložila in ga prosila, naj pomaga.

Prijatelj se je zamislil, vsi smo ga napeto opazovali; nenadoma mu je obraz zažarel: »Jo že imam! Veš kaj je deveta značilnost? Neredna vožnja avtobusov in gruča mencajočih občanov na avtobusnih postajah.«

Ogorčeno sem ugovarjal: »Kaj imajo avtobusi opraviti z zimo? V tem pa res ni nobene zveze!«

...za tisti razred namreč, ki bo zbral največ točk v disciplini in pri učnih uspehih. Najboljši izmed šestih, sedmih in osmih razredov bo nagrajen z enotedenskim smučanjem na Javornškem rovtu.

Ob koncu vsake ure tovariši profesorji točkujejo disciplino in naše znanje. Pri tem kaj radi »barantamo« za točke: Če dobimo šest točk, bi jih radi sedem, če sedem, bi jih radi osem in šele z deseti mi točkami smo zadovoljni.

»Na prvi pogled res mogoče ne, toda poslušaj. Kakor hitro se pojavi tistih osem značilnosti, o katerih je sin že pisal, začno avtobusi mestnega prometa voziti neredno, na postajah nas je vedno polno in hrepenenče strmimo, kdaj se bo pokazal avtobus izza ovinka. In če je avtomobil postal že sestavni del našega življenja, zakaj bi ne bil še sestavni del narave in torej tudi zime ter del njenih naravnih zakonov. Logično, kajne?«

Popolnoma me je prepričal. Obrnil sem se k sinu, ki je v domu strmel vame, in mu narekoval: »Piši! Deveta značilnost zime je neredna vožnja naših mestnih avtobusov, ki najrajši vozijo v skupinah, menda zato, da se ogrejejo, in gruča prezebljenih in preklinjajočih občanov na avtobusnih postajah.«

P. s. Sin je za nalogo dobil odlično. Učiteljica se namreč vozi z nasprotnega dela mesta.

Teden dni na smuku

Toda vse to nam prav nič ne pomaga, kajti tovariši profesorji se ne dajo omajati in tako šest ostane šest, sedem pa sedem itn.

Razredi se bijejo skorajda kar s kometi. Skoraj smrtna tišina med poukom dokazuje, da jemljemo stvar kar se da resno. Le nekaj je nemirnežev med nami, ki jim je disciplina trn v peti. Mirimo jih in se jezimo nanje, ker jim je največja zabava motiti pouk z neslanimi šalami in pripombami; mi pa čisto resno hočemo na smučanje. Končno pa sodimo, da bodo tudi taki učenci veseli, ko bodo v smuku vozili čez drn in strn.

Cesto se dogodi, da učenci nagovorijo profesorja, ko stopi v razred, takole: »O, tovariš profesor! Kaj še ne veste?« Profesor začudeno pogleda kuštrave glave in odgovori: »Kaj pa imate spet za bregom?«

»Nič, nič, le smučat gremo!« se hahljajo prebrisanci.

»Smučat?!« vpraša začudeno profesor, ki je že računal, da bo njegov razred nosil lovorov venec v obliki smučarja.

»No, tovariš profesor, kaj res ne veste, da se bomo šli smučat, to pot po cvekkih?« se krohoče razred s profesorjem vred, ki spet vidi zmago svojega razreda.

Po vsem tem bo najbolje in najuspešnejše, če si bomo izbrali geslo, ki nas bo spremljalo prav do konca šolskega leta: učenje in odlična disciplina. Mislim, da bo bolje, če se bodo naši jezički vrteli hitreje pred katedrom, kakor med odmorom. Res se trudimo že sedaj, vendar nas še kdaj preseneti nezadostna ocena, čeprav pred tablo naši možgani delujejo kar se da hitro.

Potrudimo se, da bomo lahko ponosno povedali prijateljem in znancem: »Sedem dni na smučeh kot najboljši razred!«

Jasna Kuhar

Vsakdanje srečanje

Na zaledenem pločniku in delu ceste je stala gruča ljudi. Nabirali so se vedno novi, se vzpenjali na prste in strmeli proti sredini gručice. Prišel sem mimo in se ustavil, postal sem radoveden. Mogoče je prometna nesreča — in se prerinil v ospredje. Sredi gneče je stal voz, naložen s premogom. Konja sta stala na pločniku tik pred vhodom na dvorišče, a ker jima je pod kopiti drslo, nista mogla speljati preko roba pločnika voza, ki je stal še na cesti. Z mokrih hrbtov se jima je dvigala sopara, nervozno sta trzala z glavama in zaman inškala trdne opore na zaledenem asfaltu. Premaknila sta voz in ko so bila kolesa skoraj na pločniku, je konjem zmanjkalo zagona in voz je zdrsnil nazaj na cesto. Voznik, ki je stal ob vozu, je močno nategnil vaje

ti, kričal, preklinjal in vihtel bič.

Množica je živahno mrmrala in razpravljala. Nekateri so polglasno obsojali voznika in zahtevali, naj del premoga zmeče z voza. Drugi, teh je bilo mnogo manj, pa so ugrabili, ali bosta konja speljala ali ne. Zanje je bil to samo droben dogodek, ki je razbil enoličnost vsakodnevnosti.

Voznik je kričal in kar naprej preklinjal, a voz se ni premaknil. Ljudi je bilo vedno več in so postajali nestrpni. Zabave je bilo dovolj, hoteli so videti še zaključek. Na cesti so hrupno trobili avtomobili, ki jim je množica zapirala pot. Po cesti je naglo prihajal miličnik.

»To bo še cirkus,« je nekdo glasno pripomnil in se skušal izviti iz gneče. V krznen plašč oblečena ženska, tik ob vozu, se je obrnila proti moškemu, ki je z zanimanjem opazoval voznika: »Saj to je nesramnost, da tako ravna z ubogima živalema. V tujini se kaj takega sploh ne more primeriti. Pri nas je res še vse mogoče. Tega voznika bi morali zapreti...« Hotela je še nadaljevati, toda voznikov besni pogled ji je ustavil besedo.

Tedaj se je skozi množico prerinil velik in močan fant. Oblečen je bil v oguljen površnik in obut v velike, okorne čevlje. Na prvi pogled se mu je videlo, da je iz okolice mesta. Stopil je k vozu, se uprl vanj in zaklical vozniku: »Kakšen voznik pa si! Poženi!«

Voznik je pognal, fant se je uprl v voz in ga potisnil. Kolesa so se začela obračati, sicer počasi, a gotovo. Voz ni več zdrsnil nazaj. Konja, ki sta čutila pomoč, sta se zbrala in se poganjala naprej. Prva kolesa so že bila preko roba pločnika, priskočila sta še dva mladeniča, vrgla torbe na premog in se uprla v voz. Voz se je vedno hitreje premikal in bil v hipu preko pločnika.

S povešenimi glavami smo se začeli razhajati. Če sta se slučajno srečala dva pogleda, si videl v očeh vprašanje: »Ali tega nismo mogli storiti tudi mi, že prej, takoj?« in se zopet uprla v tla. V sru sem čutil sram in vedel sem, da je dan pokvarjen in me bo še čez dolgo časa obšla rdečica, če se bom spomnil na dogodek.

Nekje globoko v zavesti, v sru, je ostal neprijeten občutek, ki se ga človek vedno osramočen spominja.

In prav je tako!

SLOVENIJA SADJE
LJUBLJANA
HLADILNICA ZALOG

NOVOLETNE ČESTITKE
VSEM OBCANOM
IN ODJEMALCEM

MOŠČANSKA SKUPNOST

kronika

TUDI V VEČAH
SKRAJŠAN DELOVNI
TEDEN

Tudi v večnem obratu pa-
pirnice Vevče-Medvode bodo s
1. januarjem 1946 prešli na 42-
urni delovni teden. Priprave
za prehod so že skoraj kon-
čane, če ne v vsem obratu,
pa vsaj v večini oddelkov. Po-
rast števila delavcev bo mi-
nimalen, proizvodnost pa se
bo dokaj povečala in bo za-
doščeno štirim ekonomskim
kriterijem: fizični obseg pro-
izvodnje bo porasel za 3,5%,
skupna masa neto produkta
za 8,5%, povprečno neto ose-
bni dohodek za 1,4, stopnja
akumulacije pa za 6%. Vse to
bo izpolnilo zahtevo o istem
delovnem učinku v skrajša-
nem času, zahtevalo pa bo tu-
di notranje organizacijske u-
krepe in tehnične izboljšave pri
težnjah za večjo proizvodnost-
jo ter boljšem in cenejšem
proizvajanju. Težave bodo se-
veda tudi objektivne: nad 120
let je staro podjetje, surovin
primanjkuje in še kaj. Vendar
je kolektiv trdno odločen, da
bo izkoristil več prostih ur
za izobraževanje in vzgojo ter
tako z osebnim faktorjem ved-
no bolj vplival na rast proiz-
vodnje.

AKTUALNI PROBLEMI V OSPREDJU

V četrtek, 19. decembra do-
poldne, je bilo v sejni dvorani
ObS plenarno posvetovanje o
šolstvu in otroškem varstvu.
Organiziral ga je ObO SZDL
Moste-Polje, udeležili pa so se
ga predstavniki šol in vzgojno-
varstvenih ustanov, družbene-
ga upravljanja v njih, člani
KS ter člani občinskega odbo-
ra SZDL. Aktualni problemi
šolstva, vzgoje in varstva otrok
so to pot dobili tisto širino v
referatih in razpravah pa glo-
bino —, ki pomeni v nekem
smislu prelomnico v delu na-
ših učiteljev in vzgojiteljev.
Zaradi pomembnosti tega po-
svetovanja bomo o njem več
spregovorili prihodnjič.

Mnogo uspehov in zadovoljstva v letu 1964 želi vsem
občanom

OBRATNO PODJETJE

PROTEKTOR-VULKAN

LJUBLJANA, ŠMARTINSKA 64

VZTRAJNI KEGLJACI

— Kegljaci Intertrans-Glo-
busa so na obnem zboru
sprejeli več smernic za delo v
prihodnosti. Predvsem si bo-
do prizadevali pridobiti čim-
več novih članov, zlasti mla-
dine, saj imajo dvakrat teden-
sko po 3 ure prosto kegljišče.
Z vztrajnim delom upajo do-
seči tudi v tekmovanjih čim-
lepše mesto, z nekaj športne
sreče celo prvega!!!

REDNI TEČAJ NEMŠKEGA JEZIKA

— Znanje tujih jezikov je
še kako važno v mednarodnih
stikih. V Intertrans-Globusu
se tega zavedajo in imajo red-
ne tečaje nemškega jezika;
njihovo glasilo NASE DELO
objavlja v vsaki številki prav
tak tečaj. Vendar število uče-
čih še ni zadovoljivo in vod-
stvo tečajev bo moralo resno
razmisliti o vzrokih za to.

— Nov sistem izobraževanja
na delovnem mestu v Inter-
jetrans-Globusu! Znano dej-
stvo je, da je splošno znanje iz
raznih šol osnova, na kateri
moramo graditi profil strokov-
no izobraženega delavca. Izo-
braževanje za ta profil pa mo-
ra biti organizirano v kar naj-
tesnejši povezavi z delom na
delovnem mestu.

Zvezni izvršni svet je zato
že sprejel zakon o ustanavlja-
nju centrov za izobraževanje
v podjetjih in objavil resolu-
cijo o izobraževanju v gospo-
darstvu. Vrsti izobraževalnih
centrov, ki so že dokazali po-
mankljivost starega sistema
strokovnih šol, se pridružuje
sedaj tudi izobraževalni cen-
ter v Intertrans-Globusu. Sta-
tistično so namreč ugotovili,
da je pri njih stanje glede iz-
obrazbe skoraj kritično, saj
imajo najmanjši procent z
ustrezno izobrazbo pri največ-
jem številu članov delovnega
kolektiva, in to pri najodgo-
vornejših!

Izobraževalni center bo sa-
mostojna izobraževalna insti-
tuacija v okviru kadrovskega
sektorja in bo to povezan pro-
ces izobraževanja odraslih.
Naloge centra bodo: strokovno
izobraževanje celotnega kolek-
tiva, skrb za splošno izobra-
ževanje v raznih šolah in izo-
braževalnih ustanovah, druž-
benopolitično izobraževanje,
družbenogospodarsko izobraže-
vanje, strokovne ekskurzije
in podobno. Center bo izobra-
ževal vse člane samoupravnih
organov, da bodo lahko čim-
bolje upravljali podjetje. Pro-
gram izobraževanja bodo ures-
ničevali enakomerno skozi vse
leto razen v poletnih počitni-
ških mesecih.

Ko bo kolektiv dal še svo-
je predloge in pripombe za de-
lo izobraževalnega centra in
bo ta ustanovljen, bodo lahk-
o v Intertrans-Globusu ta-
koj začeli s sodobnim izo-
braževanjem na delovnem me-
stu.

Kri za življenje

Pod tem geslom je bila 14. decembra v telovadnici šole Ketteja in Murna proslava
10-letnice prostovoljnega krvodajalstva in 100-letnica Rdečega križa. Organizator — ob-
činski odbor RK — je pripravil zelo pristrčen in dobro naštudiran program, ki so ga
izvajali gojenci glasbene šole Moste, Janez Rohacek — član Drame, podmladek RK osn.
šole Ketteja in Murna in trio Bardorfer.

Uvodne besede je spregovorila predsednica komisije za krvodajalstvo Karla Liber-
šarjeva. Po programu pa so prejeli najzaslužnejši krvodajalci priznanja: 6 jih je dobilo
diplome, 32 zlatih in 163 srebrnih značk. Polna dvorana je navdušeno spremljala ves
potelek prireditve, potem pa so se krvodajalci pristrčno sprostiti in vse zaključili s trdno
zavestjo: Še bomo sodelovali v tej človekoljubni akciji.

Občinski odbor RK se krvodajalcem in vsem organizatorjem ob tej priliki še enkrat
zahvaljuje za nesebično pomoč in jim želi uspehov polno novo leto 1964.

GIBANJE PREBIVALSTVA

Skupno število prebivalcev v
območju Most je 21.075. Od
tega je moških 9.871, žensk pa
11.204. V območju Polja je
13.922 prebivalcev, od tega
moških 6.652, žensk pa 7.270.
V območju Dolskega je 1.416
prebivalcev, od tega 685 mo-
ških in 731 žensk. Skupno šte-
vilo prebivalstva dne 15. dec.
moških 17.208, žensk pa 19.205.
1963 je torej 36.413, od tega

Rojstva in smrti: od 15. 11.
do 15. 12. se je rodilo 55 otrok,
umrlo pa je v istem času 20
občanov.

ZDRUŽITEV GLASBENIH ŠOL

Po daljših pripravah in na
priporočilo občinske skupščine
Ljubljana Moste-Polje so se
dne 18. 11. 1963 kolektiva glas-
bene šole Moste in glasbene
šole Polje ter oba sveta zavo-
dov sporazumeli za načelno
združitev.

Dne 23. 11. 1963 je bila pri
glasbeni šoli Moste konferen-
ca, ki je podrobneje — vsebin-
sko, personalno in finančno —
obravnavala združitev ter
vso ostalo problematiko, ki
zadeva novi zavod. Na tej
konferenci so občinsko skup-
ščino zastopali Bojan Kardelj,
Fani Tomičević, Mira Hladnik,
glasbeno šolo Polje Zoran Až-
man, inž. Zmagoslav Pipan in
Vida Jesih, glasbeno šolo Mo-
ste pa Draga Svetina, Rudolf
Starič, Janez Triler in Ančka
Podboj.

V teku so tudi priprave za
sestavo novega sveta zavoda
in novega upravnega odbora
glasbene šole Moste-Polje.

Tako bo na celotnem ozem-
lju naše občine delovala ena
glasbena šola, ki bo imela
enoten program dela in bo
lažje strokovno pomagala in
sodelovala s splošnoizobraže-
valnimi šolami in društvi.
Enotnost programa in akcije
ter temeljita študijska obde-
lava vse problematike bo pri-
pomogla k dvigu kulturne rav-
ni celotne občine.

Poleg dosedanjih prostorov
in oddelkov v Mostah in Po-
lju bodo v prihodnosti po po-
trebi odprti odseki za glasbe-
no vzgojo in izobrazbo tudi
po drugih soseskah naše ob-
čine, v Hrušici n. pr. najbrž
kaj kmalu.

Zbirali smo star papir

Tudi nas pionirje je močno pretresla vest o potresu v
Skopju. Vedeli smo, da je bilo mnogo žrtve, še več družin
pa je ostalo brez strehe in brez vsega, kar potrebujejo za
življenje. Hoteli smo pomagati. Odločili smo se, da bomo
zbirali papir in namenili izkupiček prizadetim ob potresu.
Sklenili smo celo, da bomo pri tem med seboj tekmovali.
Vsak je hotel biti prvi in zbrati največ. Ne samo doma,
šli smo tudi v tovarne. Povsod so nas lepo sprejeli in nam
pomagali. Izpraznili smo marsikateri predal s starim pa-
pirjem. Nosili smo ga v šolo na zbirno mesto.

Ko je bila akcija končana, smo nestrpno čakali, da nam
povedo, kateri razred je bil najboljši. Končno: prvi je bil
naš razred, ki je zbral 412 kg papirja. Bili smo zadovoljni.
Naša pomoč je bila sicer majhna, vendar iskrena. Po vsem
tem pa si bomo lahko še ogledali papirnico v Količevem.

Marjan Korinšek, 5. b - o. š. V. Pregarčeve

ČESTITKAM DELOVNIH KOLEKTIVOV IN DRU-
ZENIH ORGANIZACIJ SE PRIDRUŽUJE

MOŠČANSKA SKUPNOST

ZIVAHNA DEJAVNOST PODMLADKA RK NA SOLI KETTEJA IN MURNA

Ob dnevu republike se istočasno kot v pionirsko organizacijo prvošolčke sprejeli tudi v organizacijo RK. Torej so zdaj na šoli vsi otroci — preko 1000 — podmladkarji.

Vsak mesec organizira vodstvo RK na šoli redni sestanek vseh razrednih odborov. Po trije predstavniki iz vsakega razreda prenesejo sklepe in naloge v razrede. Na vsakem sestanku je redno po eno predavanje, torej jih bo v šolskem letu devet. Doslej so tovaršice s šole predavale o temah: Kako skrbim zase in Kako se varujem tuberkuloze; v načrtu pa so še: Da nas ne bodo boleli zobje, Slaba drža pri šolskih otrocih itn.

V dogovoru z zdravstvenim domom dr. Mihe Kamina organizirajo 4 tečaje prve pomoči v skupinah po 12 učencev.

Za vse podmladkarje šole pa je predvideno dve medicinski predavanji v šolskem letu.

Omarice za prvo pomoč so podmladkarji obesili v tehnično delavnico, v gospodinjstvo delavnico in v telovadnico. Skupna omarica pa visi v govorilnici.

To je morda dokaj »obvezna« in tradicionalna dejavnost RK. Toda prav podmladkarji so bili med prvimi, ki so za svojo prvo nalogo v novem šolskem letu organizirali med učenci na šoli zbiralno akcijo (šolske potrebine ali denar) za svoje vrstnike v porušeni Skopju. Pred kratkim so poslali tja na šolo Kiril Metodi 32.000 dinarjev in šolskih potrebščin v vrednosti okrog 60 tisoč dinarjev!

Dopisujejo si s šolo v Senovem (Zasavje) in bodo spomlad izmenjali obiske. Prav tako so v stiku z gimnazijo v Celovcu in lani, ko je bil ravnatelj te šole na obisku, so mu poklonili album slik iz Ljubljane.

Dimnikarsko podjetje

LJUBLJANA, POKOPALIŠKA 11

čestita občanom za NOVO LETO 1964 in se priporoča

Letos so zbirali medicinske stekleničke in z izkupičkom pri prodaji le-teh lekarni krali del stroškov za prevoz 40 otrok, ki so 14. novembra obiskali dom počitka na Bokalah. Program, s katerim so gostovali, je tako uspel, da so ga podaljševali in dodajali nove točke. Ob odhodu so jih oskrbovanci ganjeni prosili, naj jih še obiščejo. Prav zaradi tega so se odločili, da bodo obiskali tudi dom počitka na Poljanah.

Letos ob stoletnici ustanovitve organizacije RK, ko se ves svet morda bolj kot kdajkoli prej zaveda njenega velikega pomena, je morda za nas pomirljivo tudi organizirano in vsestransko delo te organizacije na eni izmed naših šol. Ne dvomimo (čeprav nimamo takih izčrpnih podatkov, ker nam pač o tem premalo pišejo), da so tudi še na kakšni drugi naši šoli podmladkarji vsaj približno tako delavni. In vse to delajo izven rednega dela njihove šole.

POSEBNA ŠTEVILKA GLASA SATURNUSA

Glas Saturnusa je svojo novembrsko številko posvetil praznovanju 20. obletnice AVNOJ ter objavil več spominskih prispevkov, in sicer izpred vojne, iz narodnoosvobodilne boja in povojne graditve.

SATURNUS

KOVINSKO PREDELOVALNA INDUSTRIJA — EMBALAZA — AVTO-OPREMA

L J U B L J A N A

Proizvaja:

raznovidno pločevinasto embalažo za prehrano, kemično in farmacevtsko industrijo iz črne, bele in alu-pločevine;

artikle široke potrošnje: kuhinjske škatle vseh vrst in svetilke, zgoščevalke, avtoogledala, žaromete, zvonice in zgoščevalke za bicikle;

elektrotoplotne aparate: kuhalnike, peči in kalorijere;

litografirane plošče in eloksirane napisne ploščice.

NOVA ŠTEVILKA GLASNIKA

Glasnik, ki ga izdaja osrednji delavski svet živilskega kombinata Žito, Ljubljana, Smartinska c. 154, prinaša v svoji 17. številki več strokovnih člankov in aktualnosti, med njimi članek o pripravah za uvedbo 42-urnega delovnega tedna, analizo nesreč in apel za zmanjšanje njih števila, rezultate konference OO ZK, sklepe zasedanja ODS itn. Pozdraviti je prispevek Jože Šiberlove o skrbi za knjige po obratih njihovega kombinata, saj je knjiga — leposlovna, poljudnoznanstvena, politična itn. — vedno bolj nepogrešljiv spremljevalec našega delovnega človeka.

V spomin na težke dni objavlja Jože Klopčič odlomke iz spominov na koncentracijsko taborišče Dachau.

List je zaključen s križanko in obvestili. Škoda je le, da je sicer dovolj pester in na zunanjo lepoto opremljen list pisan v nekoliko premalo skrbnem jeziku.

LETNI NAČRT DOSEŽEN

V Saturnusu so letni načrt v višini 5 milijard 550 milijonov dinarjev izpolnili do 10. novembra. K lepemu uspehu čestita tudi uredništvo MSK!

ZLATA ZNAČKA ZA ŠOFERJA

V centralnem skladišču Mercatorja je registriran tovornjak štiripoltonski TAM Lj 118-71. V šestih letih je z njim prevozil šofer Alojz Trontelj več kot 200.000 kilometrov brez karambola in večjega popravila ter si tako prislužil zlato značko. Da bi bil res sam odgovoren za vozilo, ki ga je negoval in varoval prav kot svoje najdražje, ni šel Alojz Trontelj 3 leta sploh na dopust, ker ni želel, da bi se avtu medtem v drugih rokah kaj pripetilo.

ZAČETEK DEBATNIH VEČEROV

— Aktiv društva inženirjev, tehnikov in ekonomistov v vevškem papirniškem obratu je pod vodstvom novega predsednika inž. Marjana Ureka že organiziral prvi debatni večer v tej sezoni (o prehodu na 42-urni delovni teden), namerava pa se pogovoriti še o letnem perspektivnem načrtu in še o čem. Tudi tako bodo člani lahko marsikaj prispevali k delu celotnega podjetja.

HOKEJ NA LEDU V VEVČAH

Hokej na ledu je v Vevčah postal že tradicionalni šport. Medtem ko so bili hokejisti v preteklih letih vezani na kratak čas in odvisni od vremenskih prilik, sedaj trenirajo vsak teden trikrat na umetnem drsališču v Tivoliju. Res je, da so ti trenirali in nastopili vezani z velikimi materialnimi stroški, vendar sredstva ne bodo zaman, če bodo dosegli vse perspektive, o katerih so se pogovorili hokejisti na skupnem sestanku v začetku decembra.

PRVA BRAZDA

Vrsta aktualnosti je značilna za 1. št. 6. letnika Prve brazde, glasila učencev osn. š. Vide Pregarčeve. Od najožjih šolskih in osebnih pa do svetovnih dogodkov si slede prispevki, med katerimi je tudi nekaj prav dobrih in pristranih. Dva od njih zaradi aktualnosti tudi ponatiskujemo. Privlačen je list tudi zaradi križank in rebusov. Pomenki z dopisniki pa imajo — upajmo — nadaljevanje tudi v osebnih stikih.

Praznovanje z armado

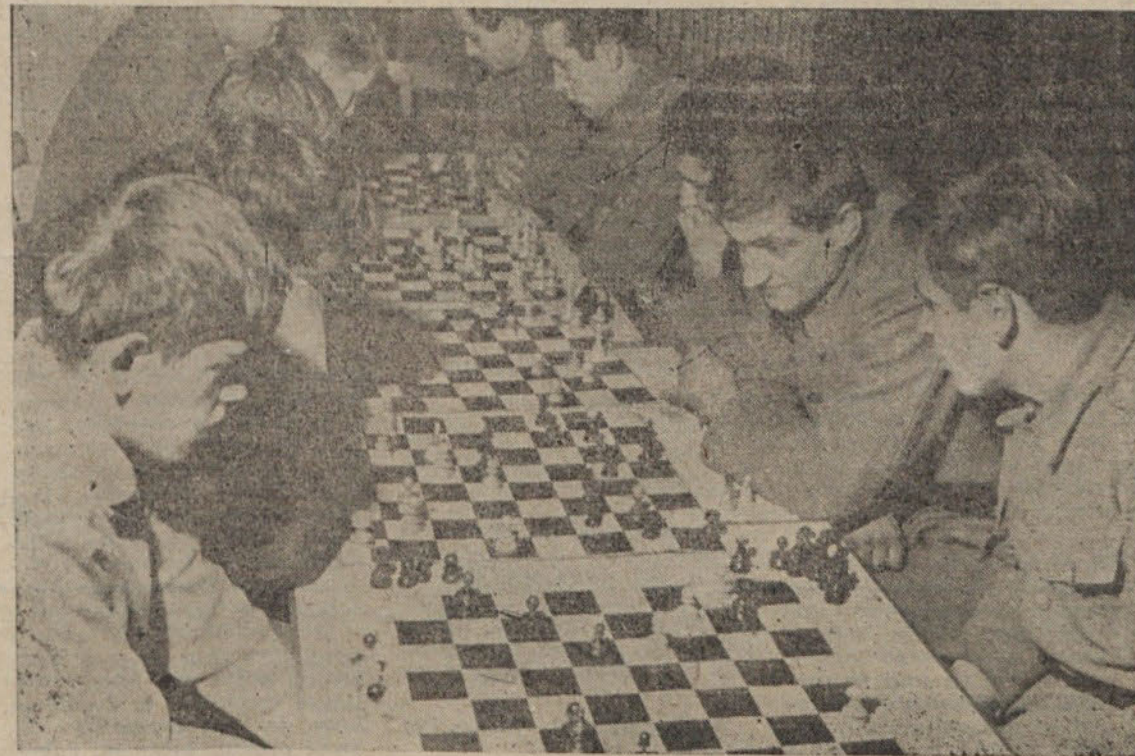
Ob 22. letnici JLA, našem skupnem prazniku, smo še tesneje navezali stike z enotami JLA na območju naše občine.

Pionirji in mladinci iz naših šol so obiskali vojaške enote in se seznanili z njihovim delom in življenjem. Vojaki pa so obiskali šole, kjer so jih povsod lepo sprejeli in odigrali šahovska tekmovanja. Škoda, ker je neprimerno vreme onemogočilo še ostala tekmovanja.

Občinski odbor SZDL je za borce JLA pripravil akademijo, v kateri so sodelovali mladinska godba, harmonikarski in mladinski pevski mešani zbor Glasbene šole Moste ter dijaki iz VI. gimnazije. Govoril pa je narodni heroj Stane Bobnar.

Vse večje delovne organizacije v naši občini — Saturnus, Kemična, Izolirka, Totra, Kolinska, Papirnica, Emona in druge — so povabile na obisk skupine vojakov, jim razkazale svoje obrate in jih pogostile.

S tem so se stiki z JLA v naši občini še poglobili in bo v bodoče sodelovanje še tesnejše in pristranejše.

ENOMESEČNA POLITIČNA ŠOLA

Občinski komite ZK Moste-Polje je decembra meseca organiziral skupaj z DU enomesečno politično šolo s strnjnim poukom in oddelke večerne politične šole, ki dela trikrat tedensko in bo trajal ok. 3 mesece. Obe šoli sta namenjeni ne samo članom ZK, temveč aktivnim družbenim delavcem, ki kažejo voljo do dela in izpopolnjevanja na tem področju. Tako bodo te tovarišice in tovariši lahko prevzemali kasneje v političnih organizacijah in v samoupravnih organih odgovorne funkcije in jih tudi kvalitetno opravljali. Slušatelji so z vseh področij: gospodarstva, prosvete, zdravstva in terena. Iz dosedanjega dela teh šol je opaziti, da se slušatelji zanimajo za probleme, ki jih obravnavajo, ter aktivno sodelujejo v razpravah, organiziranih po skupinah.

SKRB ZA ZDRAVJE DELAVCEV

— V vevškem obratu papirnice Vevče-Medvode posvečajo veliko skrb zdravju delavcev, predvsem na novo sprejetih; mimo obveznih zdravstvenih pregledov imajo še seminarje o osebni in obratni higieni, o prvi pomoči, o poškodbah, alkoholizmu in spolnih boleznih. Zadnje čase uvajajo tudi kontrolo rekonvalescentov na delovnih mestih.

Fani PUČAK

Novi potrošniški center na Kodeljevem v Jana Husa ulici št. 3. Mercator, poslovna enota špecerija. Namestnica poslovođe, tov. Fani Pučak, se je prijazno nasmehnila — pogledajte sliko, če ne verjamete — ko sem odprla vrata, potem pa je odhitela tja zadaj — stranka ji je naročila moke, olja, masti...

— Veste, za Moščansko skupnost...

— Oh, pridite nekoliko kasneje ali jutri, danes...

Jutri ob 14. uri: Da, veste, človek želi — in mora — ustreči potrošniku. Vi pa bi radi? Kaj, pisati o meni? Da, prosim takoj! (Ozrem se, ker se mi kar zdi, da tale TAKOJ ni namenjen meni. Res, nado budna debelušna punčka se ozira za čokoladami, bonboni in jaz... Potem je prišla še ena stranka in še ena.

— Da jutri!

Tale JUTRI je čudovita iznajdba, prožnejša od vsake elastike ali žvečilnega gumija. Toda tudi jaz ne odneham in JUTRI sem zopet tam. Zopet pozdrav, prijazno — vljuden nasmeh — ali ni prijeten, še enkrat pogledajte sliko — potem pa sem predlagal:

— Grem kar za vami tja zadaj.

Kaj je hotela — če je želela, da bi šel ven — in najbrž je! — sem moral iti pač prej noter. Sedel sem, pripravil papir in svinčnik in začelo se je, prosim, z vso resnostjo:

— Pred leti smo imeli tamle nasproti zelo slabe delovne pogoje, slabo izbiro itn. Potrošniki so bili seveda nezadovoljni in so kritizirali. Letos pa smo se preselili v tale novi sodobni lokal, ki je kombiniran s samopostrežbo in postrežbo

na klasičen način. Sedaj lahko poslujemo po vseh higienskih predpisih...

— Fani, 5 dkg kavnice, prosim!

Pripravil sem vprašanje, toda:

— Veste, že 10 let sem v tem poklicu in vsak dan v trgovini mi je užitek posebej. Posebno v temle novem lokalu. Ali ni lep? Najraje bi bila ves dan tu; čeprav imam doma moža in otroka, ki ju imam seveda tudi rada. Toda tega poklica ne bi zamenjala za noben denar. Zadovoljni pa so, — upam — tudi potrošniki.

— Fani, pivo, prosim!

Kaj sem že hotel vprašati? Da, izbira, ponudba, okus kupcev, njihov odnos do prodajalca, vpliv prodajalčevih intelektualnih sposobnosti, vljudnosti, razgledanosti na prodajo, pa...

— Tovarišica Fani, (dovolite, da vam tudi sam tako rečem), rad bi vprašal...

— Kar mislim si: kakor gre delo, kajne? Kot vidite, potrošniku je treba postreči hitro, vljudno in solidno. Izbira je precejšnja, tako, da lahko kupcem nudimo domala vse, kar si žele. In to nam je vsem največje zadovoljstvo. V prihodnjem letu si želim predvsem tega, da bi našim kupcem lahko z vsem postregli, kar bi...

— Fani! Tovarišica Fani!

— Oprostite!...

— Tovarišica Fani, prav lepa hvala za vašo ljubeznivost. Srečno!

Ko sem izpustil kljuko na zunanji strani vrat, sem pomislil: saj pravzaprav nisi ničesar povprašal, saj si pravzaprav samo prihajal, izbiral besede, ki bi bile namenjene tebi in ne drugim. Zdaj pa napiši kaj o tem!

In sem napisal — tako, kot je bilo.

GOVERIJO O SEBI IN SVOJEM DELU

Dr. Boris MOŠKON

Pri svojem delu se je spoznal s tistimi odtenki življenja, za katere običajno ljudje nimamo posluha ali prilike. V desetih letih službovanja je kot obratni zdravnik v vevški papirnici in v prežganjski in dolski ambulanti s pogumnimi koncepti uveljavil zdravstveno službo. Uvrstil se je med tiste ljudske zdravnike, ki kljub najtežjim terenskim pogojem vedno posredujejo in vanj ljudje prav zaradi tega zapajo.

O svojem delu in načrtih pripoveduje:

«Teren, na katerem službujem, obsega industrijsko in kmetijsko področje, nižinske in višinske predele. Pred štirimi leti je zdravstvena služba bolj sistematično prevzela skrb za preventivo tudi nad terenom Prežganje in Dolsko. Pri organizaciji zdravstva sem naltel na težave. Stanje ob prevzemu te dolžnosti je bilo obupno. V začetku ni bilo v Prežganju niti primerne prostora niti najnujnejše opreme, pa tudi prebivalci, ki so prihajali v ambulanto, so bili s higieno skregani. Temu sem napovedal vojno tako, da sem učencem v šoli razlagal o higieni in prvi pomoči, ti pa so doma svoje znanje posredovali starejšim. Kmalu so pacienti prihajali v ambulanto čisti, obriti in spodobno napravljeni.

Ker sem pri prebivalcih z višinskih predelov opazil, da imajo slabo zobovje, saj iz nekaterih vasi do tedaj še nihče ni bil pri zobnem zdravniku, so v mehaničnem obratu papirnice brezplačno usposobili zavržen zobarski stol, katerega je trgovsko podjetje Polje prav tako brezplačno prepepljalo na Prežganje. Sledile so še klešče in prvi gnili zobje so bili izdrti. S tem sem mno-

ge pripravil, da so se odločili za umetno zobovje. Ko sem v neki vasi stavil neki ženi protezo, se je zbrala skoraj cela vas, da bi videli, ali je s takim zobovjem sploh mogoče jesti. Nezaupanje je izginilo.

Po združitvi zdravstvenih služb v komuni je Prežganje dobilo še vrtni stroj in tako je bilo npr. samo danes v zobni ordinaciji 20 ljudi, v splošni ambulanti pa več.

Zdravstveno službo v Prežganju je izdatno podprl zdravstveni dom dr. Mihe Kamina in lahko rečem, da je ambulanta ena redkih v Sloveniji, ki ima kljub oddaljenosti in višini tako popolno in dobro organizirano službo. V to ambulanto prihajajo ljudje celo iz litijske občine.

Teren je težaven. Obiskujem ga z mopedom, mnogo pa ga moram tudi prehoditi. Če grem v Reko gozd, moram prevoziti in prehoditi v obe smeri 72 km. Pri tem moram pozabiti nase, ker vem, da me nikoli ljudje ne kličejo po nepotrebem. Kadar me pozovejo, vem, da moram obiskati bolnika. Pri tem mi pomaga uslužbenka pošte v Podlipoglavu, ki zbere točne podatke o boleznih, kar mi služi kot groba orientacija, da vzamem s seboj primerna zdravila, kolikor jih nima depo prežganjske ambulante.

Do nedavnega je bila na tem terenu pomanjkljiva babiška in patronažna služba. Zdaj pa že mnoge porodnice rodijo v porodnišnici.

Za leto 1964 sem si zadal kot glavno nalogo preprečiti morebitna zastrupljenja s pesticidi in raznimi topili, ki jih kmetijsko posestvo uporablja proti mrčesu. V ta namen so že v teku predavanja na kmetijskem posestvu, uvesti pa bo treba tudi izdatno tehnično zaščito pri teh opravilih. Druga važna naloga v letu 1964 pa bo pomoč pri rednih pregledih v vseh šolah na vzhodnem delu občine, kjer je okoli 2000 učencev — saj en sam zdravnik v šolski ambulanti v Mostah tega ne bo zmogel. V prežganjski šoli pa bom še naprej učil šolarje prve pomoči in jim razlagal o higieni.

Lado OBLAK

Počakal sem, da je opravil s fantom, potem pa je rade volje pripovedoval o svojem delu in o problemih, s katerimi se srečuje kolektiv. Pripovedoval je tako neposredno, kot je neposreden z gosti, s katerimi naveže med delom razgovor o tem in onem.

»Do 1960. leta smo bili še v starem lokalu, ki ni več ustrezal delovnim pogojem. Potem smo se preselili v nove prostore, ki pa so prav tako neprikladni, nefunkcionalni in skriti. Za našo dejavnost je izrednega pomena, da je locirana na najbolj prometni točki, kjer imajo ljudje vsakodnevne opravke in mimo ostalega skočijo še k frizerju. Zdaj pa smo vse preveč skriti. Pogledajte samo vhod! To se odraža tudi pri našem prometu in zaposlitvi. Zaposleni smo le 60 %, morali pa bi biti okoli 80 %.

Ko smo se preselili v te prostore, so šle z nami tudi vse stare stranke, novih pa je prav zaradi omenjenih razlogov malo, oziroma premalo.

Perspektivni načrt predvideva tudi nov in sodoben salon v okviru bodočega trgovskega in družbenega centra ob Zaloški cesti. Kolikšnega pomena je to za nas, se zavedamo najbolj mi sami; pa tudi stranke, s katerimi se menimo, imajo svoje pripombe. Trenutno je vsa stvar na mrtvi točki, vendar upam, da se bo v prihodnje le premaknilo. Novi salon pa bo moral biti res sodoben in imam prav v zvezi s funkcionalnostjo že mnogo predlogov. Vem, da je za marsikoga obisk pri frizerju in timno opravilo in trudil se bom, da bo v novem letu delovni prostor ločen od čakalnice.

nice.

Pri delu se trudimo, da gostom ustrezemo, strinjamo pa se tudi z odkrito kritiko, ki nam koristi.

Pomenki z gosti so zanimivi — razpravljamo o vsem mogočem, od športa, gospodarstva, pa do najbolj osebnih zadev. Marsikdaj bi tematika naših debat spadala za zbor volincev...

Včasih sem bil strasten ribič, pa tudi ostali sodelavci so imeli tega konjička. Zdaj pa to nimam časa. O ribištvu pa se še vedno rad menim, saj se v naši frizeriji strižejo skoraj vsi moščanski ribiči.

Kaj si najbolj želite v letu 1964?

»Kolektiv in jaz želimo, da bi začeli uresničevati načrte o novem lokalu!«

RAZGRNILI SMO REGULACIJSKI NAČRT

NADALJEVANJE S 1. STR.

omrežje in električni vodi) ter transportne naprave po železnici in cestah.

Za gradnjo industrije je predviden predel vzdolž železniške proge Ljubljana—Zalog na severni strani, to se pravi od Kajuhove ulice naprej med Šmartinsko cesto, železniško progo in Zalogo, zlasti sedaj, ko nameravajo ukiniti civilno letališče. Zametki tega industrijskega predela so že dani. Razen teh površin pa se odpirajo možnosti gradnje stanovanjskih naselij v bližini Novih Jarš, v Polju, na Fužinah in v Mostah na južni strani železniške proge.

Tako predvideva regulacijski načrt v glavnem razdelitev vseh površin na tri cone: na industrijsko, severno od proge Ljubljana—Zalog od Kolinske tovarne do Zaloge, na stanovanjsko med progo in Ljubljano, ter na kmetijsko cono južno od Ljubljane do Golovca in južno od Save v Zadobrovi.

Kot rečeno, ima industrijska cona vse komunikacijske in komunalne naprave, kmetijska cona veliko površin obdelovalne zemlje, spričo česar se lahko posveča kmetijska proizvodnja, stanovanjska cona pa ima 12 sosesk in zagotavlja možnost naselitve 50.000 ljudi.

CESTNI SISTEM

Pri tako obsežni gradnji, kot jo zagotavlja regulacijski načrt, pa igra seveda veliko vlogo vprašanje ureditve cest na področju občine. Prometna ureditev Ljubljane je osnovana na 5 vpadnicah »hitrih« mestnih cest (Titova, Celovška, Tržaška, Dolenjska in Zaloška). Zaloška cesta je torej vpadnica, ki pa ne prevaja tranzita, kot ostale omenjene ceste. Elementi dosedanje ceste ne zagotavljajo večjih obremenitev in večjih brzín. Zato bo treba spremeniti traso, urediti povezavo s stranskimi cestami in poljskimi potmi ter poskrbeti za primerno zavarovanje; zgraditi bo treba nekaj mostov, ki so zdaj le leseni provizoriji.

V perspektivi bodo obveljale naslednje kategorizacije cest: mestna hitra cesta (štirje vozni pasovi 2×7 m), servisna cesta (dva vozna pasova 7 m), stanovanjska cesta (dva vozna pasova 5,5 m) in dovozna cesta (en vozni pas 3 m). Vsaka višja kategorija ceste je prednostna pred nižjo kategorijo. Rekonstruirana Zaloška cesta bo torej štiripasovna mestna hitra cesta, nanjo pa naj bi bile navezane servisne ceste z osmimi križišči.

Regulacijski načrt predvideva tudi ureditev mestnega prometa s 7 progami, gradnjo 5 bencinskih črpalk in 6 avtomobilskih servisov ter končno tudi ureditev garažiranja in parkiranja, kar postaja v sedanjem obdobju hitrega razvoja motorizacije precej akuten problem.

NUJNE POTREBE

Pri tako velikem številu sosesk, ki so že sedaj goste naseljene, a se predvideva še nadaljnje povečanje gostote naselitve skoraj za še enkrat tolikšno število prebivalcev, bodo nujno potrebni tudi drugi objekti, ki bodo zagotavljali primerno življenje in soliden življenjski standard naseljenemu prebivalstvu.

V mislih imamo predvsem osnovne šole, preskrbo, servise in drugo, kar občani vsak dan potrebujejo.

V nekaterih soseskah so že zgradili šole, ki deloma zadoščajo potrebam, deloma pa niti ne več; drugod pa šol sploh

ni. Regulacijski načrt predvideva zatore gradnje novih šol v soseski 1, v središču Most, v soseski 3, v Štepanji vasi, v soseski 4, 5, 6, 7, 8, 10 in 11, medtem ko je že v gradnji osnovna šola v soseski 12, v Novih Jaršah. Dalje je predvidena gradnja dveh gimnazij v Mostah in Polju, v obeh pa naj bi bili tudi glasbeni šoli.

Vzporedno s tem bo treba misliti tudi na vzgojno-varstvene ustanove za predšolske in šolobvezne otroke. Vsaka soseska bo morala nujno imeti tudi pekarno, mlekarino, zajtrkovalnico, mesnico, trafiko, špecerijo, prodajalno sadja in zelenjave ter trgovino za galanterijske in papirniške artikule, vse potrebne servisne delavnice (krojaške, čevlarske, frizerske delavnice, pralnice, čistilnice in podobno), delavnice za tehnične obrtne storitve in druge delavnice. V programu so nadalje obrati za družbeno prehrano, zdravstvene postaje, pošte, postaje ljudske milice in družbeni centri za kulturno-prosvetno dejavnost, vzgojo občanov in razvedrilo.

IN SE OSTALO

Pojavlja se tudi vprašanje pokopališč. Centralno pokopališče na Zalah se bo širilo na severovzhod, slej ko prej pa je predvidena gradnja krematorija. Toda do uresničitve tega je še daleč in bo treba še naprej računati na Zale. Pokopališče v Štepanji vasi trenutno ustreza, medtem ko bo sedanje pokopališče v Polju opuščeno, za novega pa še iščejo primerno lokacijo.

V soseskah so predvidene tudi manjše športne površine za rekreacijo, ki bi jih locirali ob otroških igriščih, za več sosesk skupaj pa naj bi gradili večja igrišča oziroma športne parke, od katerih imamo doslej dva, na Kodeljevem in v Polju.

Vsekakor pa je treba računati na zelene površine, ki naj bi jih bilo na prebivalca 3,64 m². Te bo treba urediti med železniško progo in stanovanjskimi naselji, okrog Zal in drugod.

Vse to torej predvideva sprejeti regulacijski načrt v okviru naše občine in kaže, da bo v prihodnjih 7 letih prišlo do bistvenih sprememb in gostih zazidav tako po industrijski kot stanovanjski strani.

BESEDA O ZAVODU

Omenili smo, da je občinska skupščina sprejela sklep o ustanovitvi zavoda za izgradnjo industrije Moste. Motiv ustanovitve je obsežnost področja, ki je predvideno za gradnjo industrije v Mostah, zraven pa skrb za pospešeno gradnjo takih objektov. Glede na to, da je predvideni bruto produkt dograjene industrije nad 50 milijard dinarjev, je torej nujno, da je bil ustanovljen takšen specializiran zavod, ki istočasno ne bi mogel skrbeti še za stanovanjsko izgradnjo. Bistvene naloge zavoda so: proučevanje izgradnje industrijskega okoliša Most, spodbujanje investitorjev k novim gradnjam industrijskih objektov, oskrbovanje urbanističnih rešitev, urejanje premoženjsko pravnih zadev glede gradbišč, komunalna ureditev zemljišč za gradnjo industrije, priprava lokacij, priprava, organiziranje in koordiniranje izdelave zazidalnih in ureditvenih načrtov za industrijsko izgradnjo in komunalnih naprav, ki so potrebne za nemoteno obratovanje industrije v Mostah.

Tone Bančič

Leto staro smo končali

Moščanska skupnost dala ukaz naj zberem skupaj nekaj fraz, naj v verze spravim kroniko, kot godec spev v harmoniko. Ne vem, če vam bo všeč in prav,

če jedro pravo sem izbral, prikazal naj bi Polje-Moste, da zadovoljni boste.

JANUAR

Začeli leto novo smo, stopili v januar lepo, s statuti se zgrabili, gradivo vkup nosili.

Še več! Dom zdravja zrasel je, začel je poslovati že, smo se razveselili, da bomo vanj hodili.

FEBRUAR

Družbeni plan razgrnil se, navdal je nas z upi vse, kaj bomo vse zgradili, denarce kje dobili?

A tudi up se rad podre, če sredstev ni, pač res ne gre, glavo so si belili, močje občinski v sili.

JUNIJ

Občinska nova skupščina je prvič zdaj zasedala, sprejela čvrste sklepe, premišljene ukrepe.

Volili kandidate smo, svoj glas smo dali v skrinjico za boljše nam življenje, za novo pokolenje!

Na Jančah partizanov roj proslavil zgodovinski boj; je pred 21 leti bil pregnan fašist prekleti. Mladina pa igrala je in v Polju pela pesmice, se vdala tekmovanju in rokometa igranju.

JULIJ

Občinski praznik — velik dan, proslavil ga je vsak občan, vzplamteli so kresovi v čast gradnji in obnovi.

V ponos razstava je bila, ves teden se bohotila; prikaz moči in dela, le-ta namen je imela.

Razvili gozd smo praporov, zastave vile se z domov,

OKTOBER

Razvila DU je svoj program, da vsak bi vedel, kod in kam, tečaji, seminarji so v novem koledarji. Potrebna Skopju še je pomoč, posojila vpis je obetajoč, na plan zdaj vsi občani. v Mostah, Polju zbrani! A kaj, ko v Lazah se podre most, Sava vzame »nupe vse«. Premalo so pazili, da dobro bi gradili. Košarka pa zato, oho! Povemo naj vam na uho: Slovan je v zvezni ligi, to dobri so namigi! Le Pletenina skoči vmes, prevzame dom zadržni res, pa v Bizoviku huda ura: za té je zdaj kultura!

NOVEMBER

»S kmetijci nič kaj prida ni, slabo so gospodarili,« občinski mož svoj glas je dal in vasi ukor izglasoval. Končana tudi pravda je, ko za Pokopališko gre, čez noč je tlakovana, v promet »za Zale« dana. Gasilci: »Na pomoč! Gori! Prav vedno smo pripravljenti!« na zboru so dejali, ko so račun dajali. Statuti, to je prvi plan, krog njih je dela prav vsak dan

potreben seminar je za zakona čuvarje. In nekaj novega je še: v svoj dom VSTK zdaj gre, tam nove kadre vzgajati, jih v fizikulturo uvajati.

DECEMBER

Tako, zdaj h koncu leto gre, kaj novega bo, se ne ve. Cas dela bo res skrajšan, trud delavcem olajšan? Saj res, tako je prav, drž! Da časa vsi imeli bi še za kulturo, ki se zbuja in vabi nas, ponuja. Zdaj mnogo praznih je igrišč, je zginil z njih polet in vršič, pod snegom zakopana, počitku so predana. A novo leto vsem, prav vsem prinese našim naj ljudem vedrine, sreče, vsega, nikakor pa ne zlega.

To vam, občani dragi, zdaj, ko leta starega je kraj, želi in se nadeja stara

MOŠČANSKA VEJA

**MOŠČANSKA
SKUPNOST**

Moščanska skupnost, glasilo občinskega odbora SZDL Ljubljana Moste-Polje, izhaja enkrat mesečno v 3200 izvodih. Ureja uredniški odbor, predsednik Stefan Trobiš, glavni in odgovorni urednik Bogdan Sturm. Rokopise in slike pošiljajte na naslov: Uredništvo int. 8. Rokopisov ne vračamo. Tekoči račun pri NB Ljubljana, občinski odbor SZDL Ljubljana Moste-Polje, Moščanska skupnost 600-14-608-211. Celoletna naročnina 240 dinarjev, polletna 120 dinarjev (plačljivo naprej), posamezna številka 20 dinarjev. Tisk CZP Kočevski tisk, Kočevje.

MAREC

Pomlad prišla v deželo je, le sneg umaknit' noče se. Zato so zborovali invalidi, reševali probleme svoje mnoge, vse.

In 8. marec mimo gre, borbene naše žene bile so obdarjene.

APRIL

Družbeni plan in proračun sprejeli so in dali vun, redaktor le še ga onegavi. statut je že v pripravi, Rdeči križ se je razvil, podpore dosti je delil.

V Podlipoglavu voda je stekla iz cevovoda.

MAJ

Borbeni praznik — prvi maj, spomin na borbo vse nazaj lepo smo proslavili, saj dosti smo zgradili. Zato življenje lepša se, mladini pot utira se, so v teku prvi bili pionirji naši čili.

Petnajst let Indos že slavi, kar v Mostah dela in živi, produkcija tam rase v prid širše ljudske mase.

so dirkali GO-CARTI domači in Hrvati.

Presunil skopski nas potres, usoda je posegla vmes med brate Makedonce, in naredila jih brezdomce.

AVGUST

Av gust pod vtisom Skopja bil in za pomoč ljudi rotil. Ljudje so se odzvali, prav radi pomagali. Dajali kolektivi vsi denarja dosti in krvi; in akcija je uspela, učinek dober imela.

SEPTEMBER

V Prežganju punt se je razvnel prav velik je odmev imel, bila je šola v sredi in stari nje razredi.

Tja v Besnico? Saj to ne gre! Otroci šli ne bodo, ne! Tako so modrovali, naklepe so kovali.

Medtem pa boj se godb je bil mladinskih, sejem bil je živ: moščanski tretje mesto ostalo je kar zvesto. A trg domači hudo kri prebuja vsem in jih jezi, živila so prav draga, a skromna mera, vaga.

LETOS TAKO, PRIHODNJE LETO ...?

ŠPORT

Seveda, vsako leto želimo, da bi bilo še bolje kot minulo, da bi dosegli še lepše in boljše rezultate — no, včasih pa, da bi bilo leto vsaj tako uspešno kot prejšnje.

Ko voščimo srečno novo leto moščanskim športnikom, upamo, da bo šlo tako naprej, kot so letos zagrabili. Še pred kratkim smo imeli v Mostah le dve-tri športne panoge, takole vedno neke proti koncu lestvice. Minulo leto pa: prva mesta, zvezna liga, nove športne panoge! Napredek!

O marsičem med letom nismo pisali, ker nismo utegnili ali pa nismo bili pravočasno obveščeni. Zato bomo to pot poskušali malce popraviti — ob novem letu in v novem letu. Prosili smo predstavnike nekaterih naših športnih ekip, da nam kaj povedo o delu njihovih ekip, načrtih za prihodnje, pa še to in ono iz vsakdanjega življenja.

Kar naprej, prosim!

FRANC ŠEREG, 21 let, uslužbenec v Totri. Ni tekmovalca, pač pa funkcionar.

»Strelska organizacija ima okoli 2700 članov?»

»Res, okoli 1000 imamo članov samo v moščanskih šolah. Najuspešnejša šolska ekipa so dekleta iz gimnazije, ki so letos osvojile Perov pokal. Poleg tega pa so v naši organizaciji vključene tudi vojaške ekipe. Verjetno smo edina športna organizacija, ki pomaga pri razvedrilu in športnem izpopolnjevanju vojakov. Seveda so nam hvaležni. Tekmovanje so pokal Bineta Grajerja, ki je vsako leto v Bizoviku, izvedemo dobro in z malimi stroški prav zaradi pomoči JLA. Pa tudi drugod nam mnogo pomagajo.»

(Seveda, prihodnje leto gre v vojsko!)

»Načrti?»

»Zgradili bomo strelišče za malokalibrsko puško, ki je v Ljubljani samo še na Dolenjski cesti. In pa, radi bi imeli družine tudi v delovnih organizacijah, pa za zdaj še ne gre. Ni zanimanja.»

»Kaj pa tisti, ki streljajo ptice po vrtovih?»

»Ne ne, ti pa še niso naši člani, kajti oni imajo dovolj treninga na »strelišču«. Morda vas bo zanimalo tudi to, da morajo biti vse društvene puške pod ključem in pod stalno kontrolo okrajnih organov.»

»Oprostite, saj nisem hotel biti zloben. Hotel sem le reči, da se še več naših občanov ukvarja s tem športom, pa še niso organizirani.»

»Ali lahko malo privatno? Ali imaš še kakšno zabavo poleg športa?»

»Če bi hotel imeti, bi bilo zelo težko. V Mostah ni nobene stalnega plesa. Sploh nihče ne skrbi za zabavo. Morda bi to morala kaka organizacija? Pa še to. Poglej, najbližja kavarna je kavarna Union. Ali je res potrebno, da se sestaneš s prijatelji v gostilni. In v kavarni naj bi bil šahovski kotiček!«

JOŽE DOLINSEK, 23 let, košarka.

No, no, seveda je tisti. Kar dobro pogledajte. Pa jasno, gospodinje ga še posebno dobro poznate. To je tisti, ki vam v mesnici na Pokopališki cesti vrže na tehtnico »pol kile, s kostmi za juho«. Drugače, v športu, pa je prvi center naših zveznih ligasev — košarkarjev.

Ti so se letos uvrstili med najboljše jugoslovanske košarske ekipe; k temu je dal precejšen delež tudi Jože. Sedaj sicer trenira zaradi službe le enkrat na teden, vendar bo, ko bo čas, zopet začel vaditi vsak dan.

»Ali se boste obdržali v ligi?»

»Dve leti, kolikor nam je zagotovljeno, bo dovolj, da ne bomo šli po poti vseh novincev. V tem času si bomo nabrali dovolj izkušenj.

Sicer pa smo dobili tudi pojačanje. Nobenih zvezd, amvolj izenačenih igralcev za težke boje v zvezni ligi.

»Kako bo letos potekalo tekmovanje?»

»Že v I. kolu, in to 5. aprila, se srečamo z Olimpijo.

— Končno se je vsem košarkarjem in verjetno tudi gledalcem uresničila dolgoletna želja. Tekmovanja v sezoni 1964/65 bomo igrali že v dvoranah. Pravzaprav je košarka dvoranski šport. Brez vetra, dežja in luž na igrišču.

»Se zanimaš še za druge športe?»

»Seveda pridno pomagam s tribun našim nogometašem in rokometasem. Pravzaprav mi je nogomet všeč zopet šele zdaj. Tisto leto so ga polomili. Gledalci niso več marali Slovana, ker to ni bilo njihovo moštvo. Sedaj igrajo tisti, ki so se morali takrat umakniti in pa mladinci. Mnogo lepše igrajo in s srcem. Kot vidim, je sedaj tudi publika s srcem z njimi.»

»Ali imaš v prostem času še kakšno zabavo?»

»Boš tiho o tem?»

»Zakaj?»

»Gojim ptice, papagaje. Imam jih okoli 200, pa si lahko misliš, da je ves prosti čas zanje. Težava pa je v tem: ljudje, ki vedo za to mojo »slabost«, me vedno sprašujejo, zakaj njihov papagaj noče govoriti. Ja, pa tudi moj niti eden ne govori!«

(Na vso srečo, kajne?)

JOŽE PETERKA, 22 let, je študent VSTK, doma iz Senožeti. Aktiven je kot telovadec, sicer pa je načelnik TVD Partizan v Dolskem.

»Vaše društvo je verjetno najuspešnejše med društvi Partizan v naši občini!»

»Morda. Telovadnica je premajhna, igrišča sploh nimamo. Vendar je pri nas zanimanje za vse športe. Škoda: v šoli v Dolskem nimajo telesne vzgoje. Tako bi se otroci s telesno kulturo mnogo bolje spoznali.»

»Ali imate kakšne prireditve?»

»Teh res nikoli ne manjka. Tekmujemo z Zalogom in z Litijo v namiznem tenisu, pozimi pa imamo skoraj vsako nedeljo smučarske tekme. Za zabavo pa igramo v telovadnici tudi košarko.»

»Kot bodoči profesor telesne vzgoje imaš morda kakšen predlog, da bi bil šport pri nas še bolj popularen!»

»Seveda! Pogledaj, pri nas bi predvsem starejši igrali nogomet. Vendar ni tako velikega prostora za igrišče, v enem kraju pa tudi težko dobiš 11 igralcev. Predlagal bi, da bi delali raje igrišče za mali nogomet, n. pr. v Smartnem, Zalogu, Sostrem, pri nas in še drugod. To bi bilo najceneje, služilo pa bi tudi lahko za rokomet. No, potem bi pa organizirali občinsko ligo v malem nogometu. Pri nas bi bili za to navdušeni, verjetno tudi drugod. Tako bi imeli pri nas ob nedeljah športno razvedrilo tudi gledalci.»

»Dober predlog. Morda so tudi v drugih športih potrebne občinske lige, n. pr. v košarki, rokometu in odbojki?»

»Pa tudi v namiznem tenisu. Saj je toliko sindikalnih športnih društev.»

»Se eno, bolj oesno vprašanje. Ka grmeš v službo po zaključku študija?»

»Kamor me bo pač poslala republiška zveza za telesno

vzgojo, kjer sem končno le dobil stipendijo.»

Rokometni klub Slovan je lani uresničil res lep načrt. Organiziral je občinsko rokometno ligo za pionirje in pionirke osnovnih šol iz okolice: 6 ekip v vsaki konkurenci je napravilo rokomet za najbolj popularen šport na šolah. Najboljši igralci teh ekip sedaj trenirajo pri Slovanu; seveda tisti, ki so že končali osnovno šolo. Tako ima Slovan najširše zaledje tekmovalcev v Sloveniji.

Prva članska ekipa je po plasmaju na lestvici najslabša. V republiški ligi je trenutno na 3. mestu, B ekipa je daleč prva v podzvezi. A mladinska ekipa je prva, B pa druga v ligi ljubljanskega centra.

Kapetan mladinske B ekipe je

STANE TOMINC, dijak I. a razreda moščanske gimnazije.

»Kako si začel z rokometom?»

»Igram sicer že 3 leta, začel pa sem resno vaditi predianiskim v reprezentanci šole Kette-Murn. Bili smo prvi v občinski ligi in se navdušili za rokomet. Tako smo sedaj vsi v mladinski ekipi Slovana.»

»Ta ekipa je precej mlada?»

»Najstarejši član ima 16 let, najmlajša pa sta 2 s po 14 leti. Vendar pa smo letos v članski ligi izgubili le 2 tekmi.»

»Koliko golov si ti dosegel v tem tekmovanju?»

»Okoli 15.»

»Prav gotovo si želiš kdaj igrati pri članski ekipi. Kako kaj sedaj sodiš o njihovih tekmovalnih uspehih?»

»Škoda, da so se toliko zanašali na protest k tekmi z Rudarjem. Zato so tudi to tekmo izgubili, kar jih je stalo prvo mesto. Bodo pa zanesljivo prišli v zvezno ligo — če ne letos, pa drugo leto.»

»Kadar se ne učiš in treniraš, kaj delaš?»

»Berem knjige, hodim v kino, največ pa sem na Slovanu. Če ne moremo igrati rokomet, potem gledam treninge drugih. Rokometno igrišče je prezasedeno, tako da komaj najdemo čas za zadostni trening. Potrebno bi bilo vsaj še eno igrišče.»

»Ali imaš kakšno željo glede zabave?»

»Vsi si zelo želimo, da bi imeli v Mostah mladinski prostor ali lokal, kjer bi se sestajali in poslušali glasbo. S svojimi lanskimi tovariši iz šolskih klopi se sploh ne srečam več. Pozimi se nimamo kje sestati, poleti pa se nimamo kje kopati. Na Vevče je predaleč, prav tako pa tudi na Ilirijo in na Savo.»

Rokometasice Slovana so v Sloveniji prve, II. moštvo pa je v podzvezi ligi drugo. V

prvi ekipi si je letos zagotovilo stalno mesto.

ŽIVA MELJO, sicer dijakinja I. b r. gimnazije v Mostah. Enako kot Tominc je tudi ona začela igrati v šolski ekipi.

»V kateri ekipi si igrala pred tem?»

»V šolskem športnem društvu Borec na osnovni šoli Polje. V ženski občinski ligi smo osvojile I. mesto, po zaključku šolskega leta pa sem začela trenirati pri Slovanu.»

»Največji uspeh ste dekleta dosegle z uvrstitvijo v polfinalne športnega tekmovanja za pokal Jugoslavije. Ali si igrala tudi ti na teh tekmah?»

»Tudi. Spartak iz Subotice, na katerega smo naleteli v polfinalu, je bil na domačem terenu za nas premočan. Te igralke so bile tudi končne zmagovalke.»

»Si že dosegla kakšen gol v republiški ligi?»

»O, že; ne ravno na vsaki tekmi, ampak ponavadi dosežem po en gol na tekmo.»

»Imate igralke kako željo?»

»Da bi imele prihodnje leto na kvalifikacijah več sreče. Še nobena rokometna slovenska ekipa doslej ni uspela in doslej tudi me še ne.»

»Ali se baviš še s kakšnim športom?»

»Ne, pač pa smo na šoli v Polju mnogo vadili atletiko. Bila sem tudi pionirska občinska prvakinja v skoku v višino.»

»Imaš kakšno željo?»

»Eno sem že povedala, druga pa je: uspeh v šoli!»

V Vevčah je že dolgo vrsto let plavalni bazen; tudi dobrih tekmovalcev ni nikoli manjkalo, samo kluba ni bilo, kjer bi vadili pod strokovnim vodstvom. Letos pa so v Vevčah ustanovili plavalni klub Slavija. Največ zaslug za to imata neumorni tov. Novak, sekretar papirnice, in predavatelj telesne vzgoje v Polju tov. Krevh. Ker pa nismo uspeli dobiti niti enega niti drugega, smo se obrnili na

FRANCIJA BERGANTA — predavatelja telesne vzgoje na osnovni šoli Vide Pregarc.

»Zdi se mi, da v tem klubu sodelujete tudi skoraj vsi predavatelji telesne vzgoje s šol naše občine?»

»Da. PK Slavija si je zadala res lep načrt, ki ga tudi izvaja. Za osnovo kluba so izbrali osnovne šole. Tako smo letos pregledali plavalno znanje skoraj vseh učencev osnovnih šol, kar je že ogromen uspeh. Ob tem smo izbrali približno 200 najbolj nadarjenih, ki smo jim omogočili, da bodo trenirali tudi pozimi, in sicer v zimskem bazenu na Iliriji, imenovanem korito.

»Kdo pa vodi te plavalce?»

»Pomagamo skoraj vsi predavatelji telesne vzgoje, pridobili pa smo tudi znanega plavalnega trenerja Janeza Gašperina.»

»Kaj pa je bilo pravzaprav odločilno za ustanovitev kluba?»

»V Polju so si to že dalj časa prizadevali, letos pa se je pokazala možnost, da bi bazen pokrili. To priložnost so zagrabili in bodo stvar tudi izpeljali, seveda ob največji pomoči papirnice. Topla voda bo pritekala iz papirnice. To bo tudi prvi zimski bazen v Ljubljani, ki bo zaslužil to ime.»

»Predavatelji telesne vzgoje ste torej krepko zagrabili.»

»Da, eden najvažnejših naših ciljev je ta, da ne pride iz osnovne šole noben otrok, ki bi ne znal plavati.»

Vso srečo pri tem. V novem letu bomo prav gotovo srečali imena moščanskih športnikov tudi v rubriki: plavanje: tokrat športniki PK Slavija iz Polja.

Inž. **MARJAN GOSTINČAR**, je v službi v Saturnusu. Letos je odslužil kadroški rok in zopet nadaljuje delo v TVD Partizan Zelena jama, kjer vadi že 8 let.

»Praviijo, da so predvsem v Ljubljani društva Partizan v težki krizi. Ni članstva. Za Partizana naše občine pa baje velja to še posebno.

»Kot vem, dela društvo v Dolskem zelo dobro, pa tudi pri nas imamo dovolj članov. Vse ostalo pa je res, Partizani so v krizi, ker v naši družbi novih družbenih in ekonomskih odnosov večina pojmuje ta društva še po starem, kot stara »sokolska« društva. Ne rečem, ponekod res še imajo stare vadbene oblike, glavni krivec pa so le višji športni forumi, ki tudi gledajo na nas tako.»

»Konkretno?»

»Vse zlo izvira iz problema kadrov. V športu so včasih delali trenerji zastoj, iz veselja. Toda časi so se spremenili. V vseh športnih panogah so sedaj trenerji plačani, le v Partizanu so vodniki še brez stimulacije. Vsako društvo Partizan pa potrebuje vsaj 10 vodnikov; kje jih torej dobiti? V tem je vsa skrivnost krize. Ni vodnikov, tako mladina nima nadzorstva in veselja, društvo pa nima članstva.»

»In zakaj so za to krivi športni forumi?»

»Materialna sredstva, ki jih dobimo od ObZTK, so tako smešno majhna, da nimamo niti za rekvizite. Tako ne moremo stimulirati vadičeljev in jih zato tudi nimamo. Pri vsem pa smo ravno mi tisti, ki imamo največ članstva in skrbimo predvsem za razvedrilo tistih, ki niso športni asi, ampak se hočejo le razvedriti.»

»Zadnje čase se zopet sliši o združitvi Partizanov Zelena jama in Moste.»

»No, vidiš, to je edini način, s katerim rešujemo težko stanje v Partizanih, to je pa najhujše. Če bi prišlo do te združitve, bi zamrla vsaka telesnovzgojna dejavnost v Zeleni jami in Jaršah, Partizan NADALJEVANJE NA 14. STR.

NADALJEVANJE S 13. STR.

Moste pa si tako ne bi nič pomagali.

Sicer je videti, kot da je nekaterim telesna vzgoja močno napoti. V Polju so uredili v telovadnici delavnico ali kaj že, enako pred kratkim v Sneberjah, sedaj bi hoteli še to dvorano. Povsod po časopisih piše, da je premalo telovadnic, pri nas pa jih je, kot kaže, še preveč.

»Da, niti šole nimajo telovadnic. Veš, pravzaprav sem se hotel pogovarjati s teboj o športu v tovarni. Ali lahko kaj poveš o tem?«

»V tovarni Saturnus je športna dejavnost najbolj razvita v vsej občini. Vendar menim, da bi morala biti bolj organizirana. To mislim predvsem na ObSS in pa ObZTK, ki bo morala bolj skrbeti tudi za športno delovanje. Pa še en problem je: prostor za vadbo.«

DUŠA BREZOVEC, dijakinja 2. b r. gimnazije v Mostah, rada igra košarko, a se je odločila za atletiko.

»Čakaj malo, saj v Mostah ni atletskega kluba!«

»Na žalost res ne, pač pa je na naši gimnaziji precej dobrih atletov. Tako nas prihaja trenirat trener Olimpije tov. Ivekovič, »Gusti«. Zato tudi včasih nastopamo v dresu Olimpije.«

»Ali bi v Mostah uspeval atletske klub?«

»To bi bila velika želja mnogih. Dobrih tekmovalcev bi bilo dovolj, seveda v začetku predvsem v gimnaziji in osnovnih šolah.«

»Katero disciplino vadiš?«

»Skok v višino!«

»Najboljši letošnji rezultat?«

»141 cm, to je tudi moj rekord.«

»Najslabši letošnji rezultat?«

»140 cm.«

»Se privatno vprašanje. Kaj delaš v prostem času?«

»Vadim violino. Poučevanje violine bo tudi verjetno moj poklic.«

»Ali misliš, da ima mladina v Mostah dovolj zabave?«

»Nič. Ne vem, kako to, da v Mostah ni plesa in mladinskega zbirališča. Sama sicer za to nimam časa, pač pa so vsi moji sošolci in sošolke tega mnenja!«

»Upajmo, da bo tudi to kdaj urejeno!«

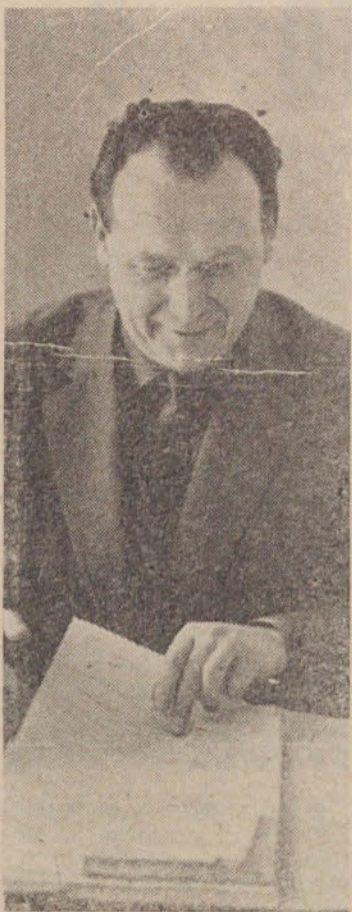

Takole smo se pogovarjali. O vsem: o športu in o problemih, pa o osebnih željah. Res, oprostite, nismo pozabili na nogometaše in hokejiste. Ampak o njih smo že doslej pogosto pisali.

Aha, pa perjanica, balinanje in kegljanje?

Res, res; no ja, saj bi tudi o tem lahko napisali, samo fotoreporter ni zmogel. Kar pogledajte, v tako majhnem aparatu je moral vse ujeti. Sicer tale fotoreporter tudi slika večino slik, ki jih vidite v našem listu. Naj vam ga ob Novem letu predstavimo, takole, brez intervjuja. Tudi on spada k športu.

(Tukaj se naj tov. Zaplatil slika v ogledalo!)

BOGO KRENČIČ
dolgoletni predsednik AMD
Moste

AMD Moste je v štirih letih napravilo kvaliteten skok in se uvrstilo med najboljša tovrstna društva v Sloveniji. Iz skromnih poskusov pred štirimi leti si je društvo v obširnem in pogumnem programu začrtalo široko področje dela.

Prva manifestacija društva je bila leta 1960, ko je organiziralo ocenjevalno vožnjo na avtodromu. Potem so se vrstile športne prireditve, s katerimi si je društvo pridobilo ugled doma in v tujini, in sicer dirke okoli Javnih skladišč, prve tekme z go-cart vozili, solidna športna ekipa tekmovalcev in ocenjevalne vožnje. Društvo se pri športni dejavnosti srečuje s težko premostljivimi problemi. Tekmovalci nimajo motorjev in je več nadarjenih vozačev prenehalo tekmovali. Vsakdo, ki je pred leti gledal hitrostne dirke okoli Javnih skladišč, se še spominja pogumnega in nadarjenega tekmovalca Jelenka s sovozačem; obema je sleherni poznavalec tega športa napovedal mnogo športnih uspehov. Njun motor s priklopcem pa ni več kos konkurenci, ki je vedno močnejša; s samo drznostjo in voljo pa tudi ni mogoče zmagovati.

Go-cart vozači so pionirji te panoge v Ljubljani. Tekmovalca Steblaj in Vovko sta se

uveljavila tudi na mednarodni konkurenci v Gradcu. Z go-cart vozili pa namerava AMD navdušiti tudi najmlajše in jih vzgajati v tehniki in pogumu. Ker imajo go-cart vozila svojstvene sposobnosti, izdelava pa je razmeroma enostavna in poceni, se društvo trudi, da bi vsaj večja podjetja ustanovila go-cart klube. Tako bi ta zanimiva športna panoga lahko vključila tiste, ki imajo do motošporta veselje, pa drugače ne morejo temu zadostiti.

Poleg športnega dela pa je društvo postalo popularno zlasti v tako imenovani šolski dejavnosti. Šola za voznike amaterje sprva ni bila znana, ker je bila namenjena le kolektivom. Medtem pa je bil sprejet predpis o obveznem pouku za voznike amaterje in tudi AMD Moste je dobilo registracijo za tako poučevanje. Sedaj ima šola 9 avtomobilov s svojim instruktorskim kadrom ter moderno predavalnico z ustreznimi rekviziti. Poleg tega, da šola slovi kot kvalitetna, saj to dokazuje visok uspeh pri voznških izpitih, je za slušatelje pomembno tudi to, da je šolnina najnižja med vsemi AMD v Sloveniji. Pri eni uri vožnje prihrani učenec 200 dinarjev, za člane društva pa je to še ceneje.

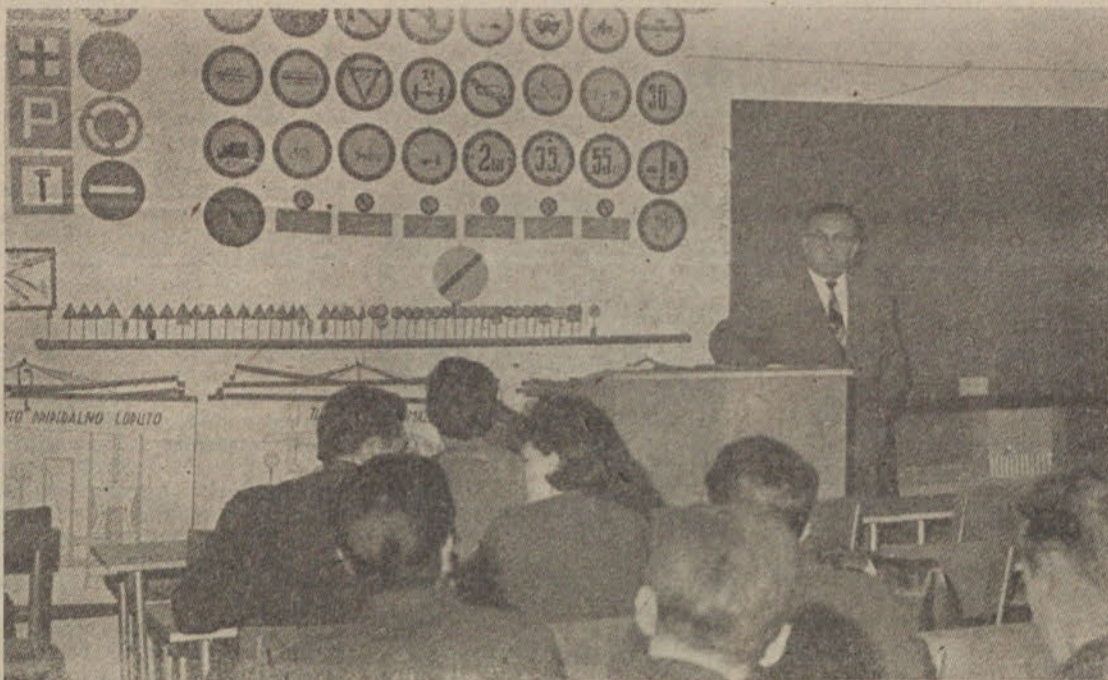
Predsednik društva Bogo Krenčič je to pojasnil takole: »Cenejši smo zato, ker predavatelji in instruktorji delajo v bistvu amatersko. Amaterizem skušamo obdržati tudi pri funkcionarjih. To in pa ekonomično poslovanje znižuje našo režijo. Zavedamo se, da ni namen društva služiti, ampak vzgajati in z zasluženimi sredstvi dobro gospodariti. To prakticiramo tudi pri naših športnih prireditvah, kjer angažiramo čimveč funkcionarjev in članov, ki kljub temu, da nekateri žrtvujejo celo svoj delovni čas, ne prejmejo denarnih nadomestil. Vsa finančna sredstva investiramo. Zgradili smo garaže in delavnico, preuredili društvene prostore, kupili vozila, organizirali servisno delavnico in drugo.

Že ob ustanovitvi društva se je porodila tudi ideja o gradnji avtodroma. Prvotno smo nameravali na Fužinah zgraditi nov avtodrom. Ker pa to ne ustreza urbanističnemu načrtu, je sedaj predviden moderen avtodrom med Savo in Sneberjem. Po načrtih, ki že obstajajo, bo to najmodernejši avtodrom v Jugoslaviji, pa tudi v Evropi ni mnogo takih. V okviru avtodroma bodo tekmovalne in šolske steze. Najdaljša možna steza bo dolga preko 5000 m. Na teh stezah bodo lahko kvalitetne dirkalne prireditve svetovnega merila.

Iz skopega opisa je očitno, da so perspektive AMD Moste velike in kolikor bo načrte realiziralo, se bo društvo uveljavilo tudi izven republike.

SANITARNI INSPEKTOR

Iz števila in višine kazni lahko sklepamo, da se je stanje od lanskega leta izboljšalo: Lani so vse kazni predstavljale 1.700.000 dinarjev, letos pa do sedaj komaj 200.000 dinarjev; od tega je bila ena kazen 150.000 din — za pokvarjen kruh. Ostale so v glavnem mandatne kazni, manjše higienske pomanjkljivosti in pomanjkanje zdravniških pregledov. Kazni za pokvarjena živila so zelo visoke — do 5 milijonov dinarjev.

BODOCI VOZNIKI PRI TEORETIČNEM POUKU V UCILNICI AMD

ZAKLJUČNI RAČUN PODJETJA BRIVNICE-ČESALNICE, LJUBLJANA, POKOPALIŠKA 11

AKTIVA Bilanca na dan 31. decembra 1962		PASIVA	
POSTAVKA	v 000 din	POSTAVKA	v 000 din
I. OSNOVNA SREDSTVA		I. VIRI STALNIH SRED.	
Sedanja vred. osn. sred.	424	Poslovni sklad	829
Sedanja vrednost sredstev		Sklad skupne porabe	2
skupne porabe	—	Rezervni sklad in drugi skladi	66
II. DRUGE OBLIKE SRED.		II. DRUGE OBLIKE	
Banka in blagajna	1.543	VIROV SREDSTEV	
Kupci in druge terjatve	—	Kredit pri banki	—
Zaloge	185	Dobavitelji in dr. obv.	1.277
Druga aktiva	22	Druga pasiva	—
SKUPAJ	2.174	SKUPAJ	2.174

Direktor:
Alojzij Cvetetič

Predsednik UO:
Lado Oblak

Računovodja:
Franc Požnenel

ZAKLJUČNI RAČUN PODJETJA BRIVNICA VEČJE V VEČAH

AKTIVA Bilanca na dan 31. decembra 1962		PASIVA	
NAZIV POSTAVKE			
I. OSNOVNA SREDSTVA		I. VIRI STALNIH SRED.	
Sedanja vred. osn. sred.	127	Poslovni sklad	218
		Rezervni skl. in drugi skl.	6
II. DRUGE OBLIKE SRED.		II. DRUGE OBLIKE	
Banka in blagajna	148	VIROV SREDSTEV	
Kupci in druge terjatve	19	Dobavitelji in dr. obvez.	181
Zaloge	3	Druga pasiva	11
Druga aktiva	119		
SKUPAJ	416	SKUPAJ	416

Računovodja:
Franc Požnenel

Poslovodja:
Hanca Kos

SVET IN DELOVNI KOLEKTIV

Krajevne skupnosti - Moste

ČESTITA VSEM OBCANOM SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1964 IN JIH OBVEŠČA, DA RAZPOLAGA MO Z NASLEDNJI SERVISNIMI DELAVNICAMI:

- ČEVLJARSKI SERVIS
- STEKLARSKI SERVIS
- PRALNICA IN LIKALNICA
- ŠIVILJSKI SERVIS
- KLJUČAVNICARSKI — KLEPARSKI — VODO-
- VODOINSTALATERSKI SERVIS
- FINANČNI SERVIS IN
- KEMIČNA ČISTILNICA ZA VSE VRSTE OBLEK

OBCANOM SE ŠE NADALJE PRIPOROČA S SVOJIMI USLUŽNOSTNIMI SERVISI!

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1964
ŽELI

Črevarna

Ljubljana

POLJANSKA 95